

അനന്തരം യേശു വന്ന വിളിച്ച്

വിഞ്ഞു യോഹന്നാൻ, 11-ആം അദ്ദോയം, 18-ആം വാക്യം മതൽ വായിക്കാൻ, താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ബേമാന്യാ യൈത്രശലേമിന്നരികെ എക്കദേശം രണ്ട് നാഴിക ഭരതതായിരുന്നു.

മാർത്തയേയും മറിയേയും സഹോദരനെക്കാരിച്ച് ആദ്യസപ്തപ്പിക്കേണ്ടതിനു പല യള്ളിപ്പൊരു അവയുടെ അടുക്കൽ വന്നിരുന്നു.

യേശു വരുന്ന എന്ന കേട്ടിട്ട് മാർത്ത അവനെ എതിരേപ്പാൻ ചെന്ന; മറിയേയോ വീട്ടിൽ ഇരുന്നു.

മാർത്ത യേശുവിനോട്: കർത്താവേ, നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ എന്തു സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു.

ഇപ്പോഴും... നീ ദൈവത്തോട് എല്ല അപേക്ഷിച്ചാലും ദൈവം നിന്നു തങ്ങം എന്ന താൻ അറിയുന്ന എന്ന പറഞ്ഞു.

യേശു അവളോട്: നിന്റെ സഹോദരൻ ഉയിർത്തത്തുനേണ്ടിം എന്ന പറഞ്ഞു.

മാർത്ത അവനോട്: ഒട്ടക്കത്തെ നാളിലെ പുന്തത്തമാനത്തിൽ അവൻ ഉയിർത്തത്തുനേണ്ടിം എന്ന താൻ അറിയുന്ന എന്ന പറഞ്ഞു.

യേശു അവളോട്: താൻ തന്നെ പുന്തത്തമാനവും ജീവനും ആകന്ന; എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും.

ജീവിച്ചിരുന്ന എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ആയം ഒരുന്നുള്ളും മരിക്കയില്ല ഇതു നീ വിശ്വസിക്കുന്നവോ എന്ന പറഞ്ഞു.

ഉള്ള കർത്താവെ, ലോകത്തിൽ വരുവാനെല്ല ദൈവപുത്രനായ കുഞ്ഞു നീ തന്നെ എന്ന താൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്ന (അത് ശ്രദ്ധിക്കും!)

എന്ന പറഞ്ഞിട്ട് പോയി തകൾ സഹോദരിയായ മറിയൈ സക്കാരുമായി വിളിച്ച്: മുത വന്നിട്ടുണ്ട്; നിന്നെ വിളിക്കുന്ന എന്ന പറഞ്ഞു.

² നമ്മക് പ്രാർത്ഥിക്കാം. സർഗ്ഗീയ പിതാവു, ഈന രാത്രിയിൽ, ഇപ്പോൾ തെങ്ങൻ അങ്ങേയ്ക്കായി കാത്തനിൽക്കുവോൾ, ആ വാക്കുകളെ എങ്ങെള്ളടട എഴുയത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടുതേതണമെ. അങ്ങയുടെ വചനത്തെയും, അങ്ങയുടെ ഭാസനെയും, വേദാശാത്തയും, സകലതും യേതുക്കിസ്തുവിരു നാമത്തിൽ, അങ്ങെയ്ക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നു. ആമേൻ.

നിങ്ങൾ ഇതുനാലും.

³ തൊൻ ഇവിടെ ആയിരിക്കുന്നത് ദൈവത്തിരു ജനങ്ങളെ സഹായിക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെയാണ്. അധികനേരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നും എന്നതിനവേണ്ടിയോ, രോഗികളുടെ മേൽ കൈവെക്കുന്നും എന്നതിനോ അല്ല, എന്നാൽ യേതുക്കിസ്തു, ദൈവപുത്രൻ നമ്മുടെ ഇടയിലുണ്ട് എന്ന കാര്യം അവർ തിരിച്ചറിയുന്നു. എന്നതിനവേണ്ടിയാണ്. ഈന രാത്രിയിൽ നാം അനന്തരം യേഥു വന്ന വിളിച്ചു എന്ന വിഷയത്തിനേൽക്കും സംസാരിക്കുന്നു.

⁴ ഇപ്പോൾ നാം ഈ സംസാരിക്കാനായി പോകുന്ന ഈ സമയം, ഒരു വളരെ വിഷാദകരമായ സമയമായിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിരു ജീവകമ നിങ്ങൾ എപ്പോഴുകിലും വായിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവൻ ഈ നല്ല കട്ടിയായ ലാസറിരു സൃഷ്ടത്തായിരുന്നു എന്ന കണ്ണപിടിക്കാൻ കഴിയുന്നു. അവനായിരുന്നു... യോസപ്പ് പോയതിനു ശേഷമോ അതെല്ലാകിൽ അവൻ അവനെ വിട്ടു ലാസറിനോടും, മേരിയോടും, മാർത്തയോടും തുടർവെന്ന താമസിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ശേഷമോ ആകാം. അവർ ഉറ്റ മിറുങ്ങളായിരുന്നു. അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു... അവൻ അവർക്ക് ഒരു—ഒരു തുടക്കാരനും, ഒരു നല്ല പാസ്സറിനെപ്പോലെയും ആയിരുന്നു. അവന് ധരിക്കാൻ കൊടുത്തിരുന്നു, ധരിച്ചിരുന്ന ഒരു അതിൽ തുന്നൽ തുടക്കാതെയാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നത് എന്നവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു എന്ന തൊൻ കുത്തുനും. അവനായി അവർ സാധനങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു, കാരണം അവർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അത്, അവർ—അവരതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അത് വിശ്വസിക്കുന്ന എന്ന കാണാനും സാധിക്കമായിരുന്നു. അവർ സഭയെയും മറ്റും, ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടും, അവനെ പിൻപറ്റിയിരുന്നു. ആ ദിവസങ്ങളിൽ അതോടു മഹത്തായ കാര്യമായിരുന്നു, അതിൽ നിന്നും മാറിപ്പോയാലോ, അതിരു ശിക്ഷ കൊന്നാകളെയുന്നതിനു സമമായിരുന്നു.

⁵ എന്നാൽ, അവർ അവകാശപ്പെട്ടതും ചുറ്റിരുന്നതുമായ, ഈ യേതു, എന്നയാൾ അവത്തുടെ പള്ളികളെ കീറിക്കാളുകയും, അവത്തുടെ പുരോഹിതനുംരക്കിച്ചു മോശമായ കാര്യങ്ങൾ

പരയുകയും മറ്റും ചെയ്യും, അവൻ ചെയ്തിരുന്ന—അവൻ അവർക്ക് ഒരു വലിയ ഹാനി വരുത്തിയിരുന്നു, എന്നവൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. മാത്രമല്ല—അതുമല്ല അവനെ ഏറ്റവും പറത്താക്കിക്കളയുമായിരുന്നു. അന്ന് അവതരെ പള്ളിയിൽ നിന്നും പുരത്താക്കിക്കളയുമായിരുന്നു. അവൻ—അവൻ വിചാരിച്ചിരുന്നത് ഇല്ല—ഒരു വഴിയുമല്ല വീണ്ടെടുക്കപ്പെടാൻ ഒരു മാർഗ്ഗവുമല്ല എന്നായിരുന്നു. നിങ്ങൾ അവരിൽ ഏതെതക്കിലും, പരീശരദയോ, സദ്ഗുരുത്വയോ അതല്ലെങ്കിൽ, എന്തിന്റെയെങ്കിലും ഒരു പക്ഷത്ത് ആര്യിതനിട്ടില്ലാതെ, അതിനും പുരത്തായിരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് വീണ്ടെടുപ്പണാവില്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് അതിന്റെ അവകാശം, താങ്കോലുകൾ ഉണ്ടായിട്ട്, അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പക്ഷം നിങ്ങളെ തൊഴിച്ചു പുരത്താക്കാം, ആ വിധത്തിലായിരുന്നു. അതിനെ അവൻ പറഞ്ഞിരുന്നത്. “നിങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്താൽ നിങ്ങൾ ദൈവ വചനത്തെ ദുർബലമാക്കിയിരിക്കുന്നു,” എന്ന യേശു പറഞ്ഞതിൽ യാതൊരു അയ്യത്തുമല്ലെന്നോ?

⁶ ഇപ്പോൾ അത് വീണ്ടും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു, എളുകൊണ്ടുനാൽ, ചരിത്രം സർവ്വ സാധാരണ പോലെ വീണ്ടും വീണ്ടും തുടങ്ങുന്ന എന്ന നമ്മക്കല്ലാവർക്കും അറിയാം. അത്—അത് ദുഃഖരമായിരിക്കുന്ന, എന്നാൽ അത് വീണ്ടും ആവർത്തിക്കും എന്ന പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു, അതുകൊണ്ടാണ് അത് വീണ്ടും സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്.

യേശുവിനെപൂറ്റി മോശമായിട്ടാണ് ചിന്തിച്ചിരുന്നത് എന്ന നാം കണ്ട്.

⁷ അനേക നേരങ്ങളിൽ, ജനങ്ങൾ അവരുമായി യോജിക്കാതെ മരംചൂടെന അവൻ നൂറ്റായി നടത്തുന്നു. നാം അതു ചെയ്യാൻ പാടില്ല. നമ്മിൽ ഒരാളിന് മരുധാരമായി വിയോജിക്കാം, അപ്പോഴും സൗഹാർദ്ദപരമായിരിക്കുണ്ട്. ഒരു മരംചൂടുമായി നിങ്ങൾക്ക് വിയോജിക്കാനായില്ലോ എന്നിരിക്കില്ലോ, അപ്പോഴും അവനെ സ്നേഹിക്കയും അവനും പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുണ്ട്, അവനുമായി യോജിക്കാനായില്ലോ എന്നത്... അത് തിരുവചന്തിന്റെ ആധാരത്തിലായിരിക്കയും, അധിക പ്രകാശനത്തിനു വേണ്ടിയും ആയിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുണ്ട്, താൻ അവനോടു ഒന്നും തന്നെ പറയില്ല. സ്നേഹത്തോടുള്ളടട്ടുനുണ്ടെനുണ്ട്, താൻ എല്ലായും അവനുമായി വിയോജിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, കാരണം താൻ അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നു, അവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടപോകാൻ, താൻ—താൻ ഒരിക്കലും ആഗ്രഹിക്കിനില്ലെന്നുണ്ട്. അവൻ എന്നോടും അതു തന്നെ ചെയ്തിരിക്കുണ്ടോ, നാം നഷ്ടമായിപ്പോകാൻ ആഗ്രഹിക്കനില്ലെന്നുണ്ട്. വചനം പരയുന്നതിൽ

തന്നെ നമ്മുടെ ആധാര വിഷയത്തെ നാം ഇട്ടിരിക്കണം. വചനം മാത്രമായിരിക്കേം സത്യം. നമ്മുടെ മതവിശ്വാസമോ നമ്മുടെ വിചാരങ്ങളോ അല്ലോ, അവൻ എന്നാണ് പറയുന്നത്; ഒരു വ്യക്തിപരമായ വ്യവ്യാനവുമല്ലോ, വചനം എന്നാണോ പറയുന്നത്.

⁸ കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ, ഞാൻ ഒരു കാര്യം ചെയ്തിരുന്ന അത് കാഴ്യം എക്കദേശം ദൈവനിന്ദകമായി തോന്തിയിരുന്നു, അത് കഴിഞ്ഞ രാവിലത്തെ ധർമ്മാപദ്വേശികളുടെ പ്രഭാതക്ഷേഗ സമയത്തായിരുന്നു എന്ന ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഞാൻ യേഥുവിനെ ഒരു വിചാരണയിലേയ്ക്ക് ഇട്ടിരുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞു, “അവർ അന്ന ചെയ്തുപോലെ തന്നെ, അവർ ഇന്നമതു ചെയ്യുന്നു.” നമ്മക് സമയമുണ്ടെങ്കിൽ, അതു ഒരിക്കൽക്കൂടി ഒരുമിച്ചതെന്തെല്ലും ഞാൻ ആവർത്തിച്ചാൽ അത് നന്നായിരിക്കും എന്ന ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ, ഞാൻ പറയുടെ, ഇന്ന നാം കാണാനുത്ത്...

⁹ ഘുമരിഞ്ഞു നവോത്തമാനത്തിൽ, അവൻ്റെ, ആ സമയത്ത്, നീതിമാൻ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും എന്നവൻ പറഞ്ഞു. “വിശ്വസിക്കുന്ന ആ മരംപുന്ന്, അത് കിട്ടിയിരിക്കുന്നു.” അവരിൽ അനേകർ വിശ്വസിക്കുന്നു, എന്നാൽ അവർക്ക് അതുള്ളതായി നമ്മക് കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല.

¹⁰ ജോൺ വെസ്റ്റീയുടെ ദിവസങ്ങളിലാണ്, അവർക്ക് രണ്ടാമത്തെ അന്നമുഹം ലഭിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, അവർ അതിനെ നീതീകരണം എന്ന വിളിച്ചിരുന്നു, സമൃദ്ധമായ നീതീകരണം, അവർക്ക് സന്തോഷമുണ്ടായിട്ട് ആർത്ഥിക്കുന്ന വിളിച്ചിരുന്നു. “ആർപ്പിച്ചുന്ന എല്ലാവർക്കും, അതുണ്ടായിരുന്നു.” എന്നാൽ അവർക്കുതില്ലെന്നു അവർ തന്നെ കണ്ടുപിടിച്ചു. അവരിൽ അനേകതും ആർപ്പിച്ചുകയും, അവർക്ക് അത് ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

¹¹ പെരുക്കോസ്റ്റിഞ്ഞു ദിവസങ്ങളിൽ, അവർ പറഞ്ഞിരുന്നു, “ദാനങ്ങളുടെ പുനഃസ്ഥാപിക്കൽ, പരിശുഖ്യാത്മാവിഞ്ഞു അഭിഷേകം, തിരികെ വന്നിരിക്കുന്നു. അനുഭാവകളിൽ സംസാരിക്കുന്നയാളിന് അത് കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.” അനേകർ അനുഭാവകളിൽ സംസാരിക്കുന്നബേജിലും, അവർക്ക് അതു കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്ന നാം കണ്ടുപിടിച്ചു.

¹² അതിനാൽ അവർ പറയുന്നത്, “അതെ, ആത്മാവിഞ്ഞു ഫലങ്ങളാണ്, അതാണ് ആ കാര്യം.” ഓ, അല്ലോ, ആത്മാവിഞ്ഞു ഫലങ്ങളില്ല. ക്രിസ്തു സയൻസുകാർക്ക് അതുണ്ട്, അവിടെ കൊള്ളിത്തോടു പോലും...സേവനമാണ് ആത്മാവിഞ്ഞു ഫലം. അപ്പോൾ, ആർക്കൈക്കിലും ഉള്ളതിനെക്കാൾ അധികം സേവനം അവർക്കുണ്ട്,

എന്നിട്ടും അവൻ യേഹുകുണ്ഠവിസ്തു ദൈവത്വത്തെ നിരാകരിക്കുന്ന; അവനെ ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നാണ് വിജിക്കുന്നത്, വെറും ഒരു സാധാരണ മരശ്യൻ. കാണാനോ? അതുകൊണ്ട് അതല്ല ആ കാര്യം.

¹³ വെറും ഒരു നിമിഷത്തേയ്ക്ക് ഞാൻ ആ ചോദ്യം ഉന്നയിക്കുട്ട. യേഹുവിനെ ഞാൻ ഒരു വിചാരണയിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരട്ട്. പ്രസംഗവേദിയിൽ നിന്നുകൊണ്ട്, ഈ പ്രസ്മാവന നടത്തിയതിനാൽ ദൈവം എന്നോടു ക്ഷമിക്കുട്ട, നിങ്ങളിലേയ്ക്ക് വെളിച്ചം വീശാനായി, ഒരു നിമിഷത്തേയ്ക്ക് ഞാൻ അവനു വിരോധമായി നിലകൊള്ളുടെ.

¹⁴ “ഇപ്പോൾ ഇന്ന രാത്രിയിൽ നിങ്ങളെ എനിക്ക് കിട്ടിയിരിക്കുന്ന; ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാർക്കക്കയാണ്. പിനിലേക്ക് ചെന്ന യേഹു ഭ്രമിയിൽ ആയിരന്ന നാളുകളിലെ മറ്റൊരു ദിവസത്തിലേയ്ക്കാണ് ഞാൻ പോകുന്നത്. നസ്സയേറുന്നായ യേഹു എന്ന, ഈ വ്യക്തിയും വിരോധമായി നിങ്ങളോടു നൃഥവാദം ചെയ്യാനാണ് ഞാൻ വരുന്നത്. ദൈവം നേർഹമാക്കുന്ന എന്ന നമ്മക്ക് എല്ലാവർക്കും അറിയാം. അവൻ അതാണുന്ന ബെബബിൾ പരയുന്ന. ശരി, നേർഹം, ദിർഘമായി ക്ഷമിക്കാണം ആത്മാവാണ്, വിനയം, ക്ഷമ, ശാന്ത, മുതലായവയും, നേർഹവും. ഇപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിക്കക്കയാണ്, ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചിലതു ചോദിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒരു ത്രിസ്സുനി എന്നാണ്—എന്നായിരിക്കുന്നു. എന്ന നാം പരയുന്നതിലേയ്ക്കാണ് നമ്മക്ക് പോകേണ്ടത്.

¹⁵ “നിങ്ങളുടെ പ്രായമുള്ള ഈ പുരോഹിതരെ നോക്കവിൻ. അവൻറെ വലിയ—വലിയ—വലിയ—വലിയപുസ്തകം ഒരു പുരോഹിതനായിരുന്നു. അവന് ഒരു പുരോഹിതനായി ലേവിയുടെ ശോതുത്തിൽ നിന്നും ജനിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ചെറുപ്പത്തിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കടന്ന വന്ന വിധത്തിലെ ഒരു ജീവിതമല്ല, അവൻ നയിച്ചതെന്നും, നാം കണ്ട്. അവൻ എന്നാണ് ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നത്? അവനെ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചു, അവന് അവിടെ വചനം, പരികാനായി, ദൈവവചനം, അവിടെ പോകേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. രാവും പകലും, രാവും പകലും, അവൻ അതിലുടെ കടന്നപോയി, ചുത്തളിലെ ഓരോ അക്ഷരവും, ഓരോ വാക്കും പർച്ചു. അവന് അത് കാണാതെ പരിക്കണമായിരുന്നു. അവൻ—അവൻ, അവൻ തികച്ചും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

¹⁶ “പിന്ന, അതുമാത്രമല്ല, നിങ്ങളുടെ അപ്പുനും അമ്മയും തമിൽ വിവാഹിതരായപ്പോൾ, ഭാരൂദർത്താക്കന്മാരായി അവരെ

യോജിപ്പിച്ചത് ആരായിരുന്നു? നിങ്ങളുടെ ദൈവികനായ പുരോഹിതൻ. നിങ്ങളുടെ അപ്പൻ തന്റെ കൂഷിയിടത്തിനായി കടക വാങ്ങിയ കാൾ തിരികെ കൊടുക്കാനാകാതെ, അതിന്റെ പണയക്കാരൻ അത് കൈവശപ്പെടുത്താൻ വന്നപ്പോൾ അവിടേയ്ക്ക് വന്നതാരാണ്? അവനോടൊപ്പം ചേർന്ന നിന്നന്ത് ആരാണ്? നിങ്ങളുടെ പുരോഹിതൻ. നിങ്ങളുടെ അമ്മ നിങ്ങളെ പ്രസവിക്കുന്നോൾ അവളുടെ അടക്കലായി നിന്നിരുന്നത് ആരായിരുന്നു? ദയാവാനായ പുരോഹിതൻ. നിങ്ങൾ ആവശ്യക്കാരനും രോഗിയും ആയിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അടക്കൽ വന്നത് ആരായിരുന്നു? നിങ്ങളുടെ ദയാവാനായ പുരോഹിതൻ. എട്ടാം ദിവസം പരിപ്രേഖന നടത്തി, നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ച് ദൈവത്തിന് സമർപ്പിച്ചത് ആരായിരുന്നു? നിങ്ങളുടെ ദയാവാനായ പുരോഹിതൻ. നിങ്ങളുടെ അമ്മയും അപ്പനും വിവാഹമോചനം ചെയ്താളുള്ള അവസ്ഥാന നിമിഷത്തിൽ, അവരെ രണ്ടുപേരേയും, തിരികെ കൊണ്ടുവന്ന ഒത്തമിപ്പിച്ചത് ആരായിരുന്നു? നിങ്ങളുടെ ദയാവാനായ പുരോഹിതൻ. അയൽപ്പക്കൽ ഒരു കഷ്ടം വന്നപ്പോൾ, അതിന്റെ കാര്യങ്ങളെ നോക്കിയത് ആരായിരുന്നു? ദയാവാനായ നിങ്ങളുടെ പുരോഹിതൻ. തീർച്ചയായും.

¹⁷ “ഈപ്പോൾ ഈ വിധത്തിലെ പ്രയോളം പുരോഹിതനെ ദൈവത്തിന് ബലിയർപ്പിക്കാൻ ഒരു കണ്ഠാട് ആവശ്യമായിരുന്നു എന്ന ബൈബിൾ പറയുന്ന എന്നറിയാവും നിങ്ങളിൽ അനേകതും കച്ചവടക്കാരാണ്, അതിനാൽ നിങ്ങൾ ആട്ട വളർത്താൻഡില്ല, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു ആടിനെ ആവശ്യമായിരുന്നു. അവർക്ക് ചില വിൽപ്പനശാലകൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, അവതടെ ആടുകൾ അവരവിടെ വിറ്റിരുന്നു, കച്ചവടക്കാർ, അവതടെ പ്രാണനിരോഗി ഒരു ബലിയർപ്പിക്കാനായി, ദൈവം അത് ആവശ്യപ്പെട്ടു; വാങ്ങാനായി പോയി.

¹⁸ “ഈ യേശു എന്ന വിജിക്കന ചെറുപ്പക്കാരൻ എന്നാണ് ചെയ്തു? അവൻ എവിടെ നിന്നാണ് വന്നതു? പറയപ്പെട്ട അവൻ ഒരു കനുകയാലാണ്, പിറന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു വിശദിത്തം ആരാണ് കേട്ടിട്ടുള്ളതു? യോസേപ്പും അവളും ജനിക്കം മുമ്പ് അതല്ല അവളും യോസേപ്പും തമ്മിൽ വിവാഹിതരാകം മുമ്പേ, അവൻ്റെ അമ്മയും അവനെ കിട്ടി, അവൻ ജനിച്ച എന്ന് തന്നെളിയുന്നു. ഇപ്പോൾ അവൻ—അവൻ്റെ തടക്കമോ, ഒരു ചീതപ്പേതമായിട്ടാണ് തടങ്ങിയതെന്നു, തന്നെളിയുന്നു.

¹⁹ “അവൻ്റെ പകൽ എത്ര അംഗത്വത്തിന്റെ ചീട്ടാണെളംതു? അവൻ ഒരു ദൈവിക മന്ത്രിനായിരുന്നുകും, അവൻ എത്തെങ്കിലും

ങ്ങൾ കൂട്ടരോടൊപ്പം അംഗത്വം എടുക്കാത്തതെന്താണ്? നിങ്ങളുടെ പുരോഹിതൻ, വചനം എന്താണെന്നു, പറിച്ചു, പറിച്ചു, പറിച്ചു, പറിച്ചിട്ട്; അവൻ മുതാ ചുറ്റിരു വരുമ്പോൾ, അവൻ കെട്ടിപ്പെടുത്തതിനെ വലിച്ചു കീറിക്കളയുന്നു. നിങ്ങൾ അതിനെ ‘ദൈവം’ എന്ന വിളിക്കുന്നോ? തീർച്ചയായും ഇല്ല.

20 “ഇപ്പോൾ, കഴിഞ്ഞ ദിവസം, നിങ്ങളുടെ പുരോഹിതൻ അവിടെ ആ സ്ഥലം ഉണ്ടാക്കിയിട്ട് ആ...അവിടെ നിന്നും നിങ്ങളുടെ ബലിയാടിനെ നിങ്ങൾക്ക് വാങ്ങാനാക്കമായിരുന്നു, ഈ ചെറുപ്പുക്കാരൻ എന്താണ് ചെയ്ത്? ദയയോ? കുറച്ചു ചണനാൽ തോലും കൊണ്ടുള്ള, ചില കയറുകളെ തുട്ടിച്ചേർത്തിട്ട്, അവിടെ ചെന്ന ജനങ്ങളുടെ മേൽ നോക്കി, കോപം നിറഞ്ഞവന്നായി; അവൻ അടിച്ചു, അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു മേശകളെ ചവിട്ടു മറിക്കയും, അവിടെ നിന്നും അവരെ അടിച്ചു പിറത്താക്കകയും ചെയ്തു. കോപപരവശനനായി, അവത്തെ മേൽ നോക്കി, അതിനെയാണോ നിങ്ങൾ ആത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങളെന്നു പറയുന്നത്? മാതമല്ല, നോക്കു, യഹോവയെ ആരാധിക്കാനായി മനഷ്യൻ ലഭിച്ച സാഹചര്യത്തെ അപഹരിക്കയും ചെയ്തു! കച്ചവടക്കാർ അവനെ ആരാധിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു; അവൻ ആടുകളെ വളർത്താറില്ല, അതിനാൽ അവൻ അവിടേയ്ക്ക് അത് വാങ്ങാനായി പോയി. അവൻ അതിനെ മറിച്ചിടക്കയും, അവരെ ആട്ടി പൂരത്താക്കകയും, അവരെ അവിടെ നിന്നും ഓടിച്ചുകളയുകയും ചെയ്തു.”

21 അവിടെ ആത്മാവിന്റെ ഫലമുണ്ടായിരുന്നത് ആർക്കാണ്? കാണാണോ? അവിടെയാണ് നിങ്ങൾ. നോക്കു, ആത്മാവിന്റെ ഫലമല്ല, ആന്ധ്യാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നതല്ല, അർപ്പിച്ചുന്നതല്ല.

22 നിങ്ങൾ ചോദിക്കാം, “പിനെ, ഗ്രൗണ്ട് ഗ്രൗണ്ട്, അതിന്റെ തെളിവ് എന്താണ്?” ആ മൺിക്കൂറിലെ വചനത്തിന്റെ സമർത്ഥനം.

23 അവർക്ക് ബൈബിളുണ്ടായിരുന്നു. യഹോവ കൃത്യമായും സംഭവിക്കും എന്ന പരിഞ്ഞിരുന്നവൻ അവനായിരുന്നു. അതിന് ഒരു വ്യാവധാനത്തിന്റെയും ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. അത് അവിടെ വ്യാവധാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവിടെ നിങ്ങളുടെ പുരോഹിതമായതണ്ടായിരുന്നു, അവർക്കണ്ടായിരുന്നവർ എല്ലാം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു, സകലതുമായി അതുയേരെ നിത്യാനംശാനമായി അവിടെയുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, അവർ വചനം കാണാനുത്തിൽ നിന്നും തോല്പിയടഞ്ഞതിരുന്നു. അവൻ ആ കാലതേത്തേയ്ക്ക് വചനത്തെ ജീവാനാളത്താക്കി തീർത്തതിരുന്നു. അതായിരുന്നു ആ കാലതേതിലേയ്ക്കുള്ള തെളിവ്.

²⁴ ലുമറിന് തന്റെ കാലത്തിന്റെയും, വെസ്സിയ്ക്കു അവന്റെയും, പെന്തകോസ്തിന് അതിന്റെ കാലത്തിന്റെയും തെളിവുണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ നാം മറ്റായ കാലത്തിലാകുന്നു. ആ വക കാര്യങ്ങൾ നന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു കണ്ണിന്മേലോടുകൂടിയായി തീരുന്നു. അവൻ ഒരു—ഒരു പുർണ്ണമായ കൂട്ടിയായിരുന്നീരേണ്ടതും; അതിനുശേഷം, അവൻ ജനിച്ച്, ഒരു പ്രാണിനും, ശരീരവും, ആത്മാവുമായിട്ട്, ചൂടിനും നടക്കാനും കഴിയുന്നവനായിരുന്നു.

²⁵ ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം, യേഥു അത് വളരെ കുറച്ച പേരുക്ക് മാത്രമേ പരസ്യമാക്കിയിരുന്നുള്ളു, എന്ന നാം കണ്ട്, ജീവന് മുൻകുറിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവർ മാത്രമേ, അവനെ കണ്ടിരുന്നുള്ളു. വലിയ ജനകൂട്ടമില്ല; അവൻ കൂട്ടരോ ഒരിക്കലും കയ്യപ്പാവിന്റെ കൂട്ടം പോലുള്ളതായിരുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ, കയ്യപ്പാവിന് മുഴുവൻ രാജ്യത്വത്തെയും ഒരമിച്ച വിളിച്ച കൂടാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. യേഥു വളരെ കുറച്ച പേരെ ഒരമിച്ച വിളിച്ചിരുന്നുള്ളു. വളരെയെല്ലാം അവനെ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവൻ ഭൂമിയിലേയ്ക്ക് വന്നപ്പോൾ, ആയിരക്കണക്കിനും പേരുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ ഭേദിയിലൂടെ നടന്ന കൊണ്ടിരിക്കപ്പോൾ, അവൻ അവിനെത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്ന എന്നാളു കാര്യം പോലും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

²⁶ അതുപോലെ തന്നെ വീണ്ടും സംഭവിക്കാം! ജീവകലേള്ള് വിളിക്കപ്പെട്ടവരിലേയ്ക്ക് മാത്രമേ അവൻ വരികയുള്ളു. ജീവകലേള്ള് ആരെല്ലാമാണ് വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന് അവനിറയുന്നു. അവൻ ചെയ്തില്ല..അതിനെ പരിപാലിക്കുന്നതാണ് അവന്റെ തൊഴിൽ.

²⁷ അന്ന് അവൻ പള്ളിയിൽ നിന്നും പുറത്തു വരികയും, അവൻ അവനിൽ വിശസിക്കകയും ചെയ്തിരുന്ന എന്ന നാം കണ്ട്. അവനെങ്കിച്ച് പരഞ്ഞിരുന്ന സകല വചനപ്രകാരവുമായിരുന്നു അവൻ.

²⁸ ഒരുവിസം അവൻ അവതുടെ വിട്ടിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടപോയി. തൊൻ മുന്ന കാര്യങ്ങളെ പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു: യേഥു പോയപ്പോൾ; മരണം കടന്ന വരികയും; സകല പ്രതീക്ഷയും നീങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു. കുറച്ച നിമിഷങ്ങൾ തൊൻ ഇന്ന മുന്ന കാര്യങ്ങളെയും കുറച്ച ചിലതു പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

²⁹ യേഥു പുറപ്പെട്ടപോയപ്പോൾ. അവൻ പോയ്ക്കിഞ്ഞപ്പോൾ, കഷ്ടം കടന്ന വന്നു. അവൻ നീങ്ങളെ വിട്ടപോകമ്പോൾ, വിട്ടപോ അതല്ല എവിടെ താമസിച്ചാലും ശരി, കഷ്ടം അതിന്റെ യാത്രയിൽ

തന്നെയാണ്. യേം വിട്ട പോയ്ക്കിയുമ്പോൾ സാത്താന് ഒരു തുന്നിട വാതിൽ ലഭിക്കുന്നു.

30 അവൻ പോയ്ക്കിഞ്ഞിത്തിനും, അപ്പോൾ—പോയ ഉടൻ തന്നെ, മരണം അക്കത്രേതയ്ക്ക് വന്നു. യേം പുറത്തു പോയ ഉടക്കെ, മരണം അക്കത്രേതയ്ക്ക് വരുന്നു. അവനിൽ നിന്നും വേർപെട്ടിരിക്കുക എന്നാൽ മരണം എന്നാകുന്നു, അതുകൊണ്ട് യേം പോയ ഉടൻ തന്നെ മരണം അക്കത്രേതയ്ക്ക് വന്നു.

31 മരണം ലാസറിനെ പിടിക്കാനായി വൈകിയില്ല. അപ്പോൾ സ്നേഹിച്ചിരുന്നവരും വിശ്വസിച്ചവരും ആയിരുന്നവർ, ലാസറിനവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ കടന്നു വരാനായി അവൻ അവനായി ആളയച്ചു. എന്തെന്നാൽ അവൻ അവനെ കാണുകയും അവൻ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിത്തിനും എന്നും അറിയാമായിരുന്നു, അതായത് “എന്തായാലും ദൈവം...” മാർത്ത അവിടെ അതു പറയുന്നുണ്ട്, “നീ ദൈവത്തോടു എത്തു അപേക്ഷിച്ചാലും ദൈവം നിങ്കു തയ്ക്കും,” അവൻ ദൈവവും ഒന്നാബന്നു കാര്യം അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞിത്തിനും. അവൻ ആ സമയത്തിന്റെ വചനമായിരുന്നു, അതിനാലുണ്ട് അവൻ അത് തിരിച്ചറിഞ്ഞത്. അവനെ അവൻക്കു ബന്ധപ്പെടാനായാൽ, അതിനു കഴിയുമെന്നു അവൻ അറിഞ്ഞിത്തിനും, എന്നാൽ അവൻ പോയ്ക്കിഞ്ഞിരിക്കുകയും, അവൻ എവിടെയാണെന്നും അവൻക്കു കണ്ടുപിടിക്കാനും കഴിഞ്ഞില്ല. അവനായി അവൻ ആളയച്ചു. അതുമല്ലോ, അവൻ വരുന്നതിനു പകരം, അവൻ വീണ്ടും അകലതേതയ്ക്ക് പോയി. അതിനാൽ അവൻ വീണ്ടും ആളയച്ചു, അപ്പോഴും, അവൻ കടന്നു വരുന്നതിനു പകരം, അവൻ അല്ലോ തുടരേയ്ക്ക് പോയി.

32 ചിലനേരങ്ങളിൽ ഈത് എളുകൊണ്ടാണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് നമ്മക്ക് ആശ്വര്യം തോന്നാം, എന്നാൽ, “ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു, സകലതും നമക്കായി തുടി വ്യാപരിക്കുന്ന എന്നല്ലോ?” തിരുവചനം പറയുന്നത്. അവൻ എന്താണ് ചെയ്തിരുന്നതെന്നു അവൻ അറിഞ്ഞിത്തിനും. അവൻ താമസിച്ചാലും, കഴപ്പുമെന്നാൽമില്ല. അവൻ എന്താണ് ചെയ്ത കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നവൻ അറിഞ്ഞിത്തിനും. അവിടെ ഒരു ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നു.

33 വിശ്വാസ യോഹന്നാൻ 5:19-ൽ, അവൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതായി നാം കാണുന്നു, “ആമേൻ, ആമേൻ എന്ന നിങ്ങളോടു പറയുന്ന, പിതാവു ചെയ്ത കാണുന്നതല്ലോതെ പുത്രനു സ്വത്വവേ ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല; അവൻ ചെയ്യുന്നതല്ലോ പുത്രനും അവളുണ്ടോ. തന്നെ ചെയ്യുന്നോ.”

34 പിതാവ് അവനോടു എവിടേയേക്കിലും പോകാനായി പറഞ്ഞിരുന്നു, ഇതുമും നാൾ എവിടേയേക്കിലും പോകുക. ആ ദിവസങ്ങൾ പുർത്തിയായപ്പോൾ, പിന്നു എന്നാണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് അവനോടു അറിയിച്ചു. അതായത്, “നമ്മുടെ സുഹൃത്ത് ലാസൽ ഉരജ്ഞനും.”

അവൻ പറഞ്ഞു, “അതെ, അവൻ ചെയ്യുന്നത് നല്ലതാണ്.”

35 അവൻ പറഞ്ഞു, “അവൻ മരിച്ചു പോയി. ഞാൻ അവിടെ ഇല്ലാത്തെല്ലാം കൊണ്ട് നിങ്ങളേക്കരിച്ച് സന്തോഷിക്കുന്നു.” കാരണം അവർ അവനെ അവിടേയ്ക്ക് അയയ്ക്കാനോ, സൗഖ്യമാക്കാനോ അതുമല്ലെങ്കിൽ അവൻ ചെയ്യാൻ പറയുന്നത് ചെയ്യാനായി ശ്രമിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ എന്നാണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു, അതുകൊണ്ട്, അവൻ എന്നാണോ ചെയ്യാനായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത്; മുരു പോക, അതു മാത്രം ചെയ്തിരുന്നു. അവൻ തിരികെ വരുന്നോൾ നിങ്ങൾ അവനെ കല്പിയിൽ നിൽക്കുന്നോൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയാണെങ്കിൽ. അവൻ തിരികെ ഇള വിട്ടിലേയ്ക്ക് വരുന്നോൾ അവൻ എന്നാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന കാണാവുന്നതാണ്.

36 സകല പ്രതീകഷകളും അസുമിച്ചിരുന്നു. ലാസൽ മരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഓരോ മനിഞ്ഞിലും, അവർ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടയിരുന്നു, “അവൻ അരങ്ങിലേയ്ക്ക് വരുന്നാണോകാം. അവൻ അരങ്ങിലേയ്ക്ക് വരുന്നാണോകാം. അവൻ തികച്ചും തിരികെ വരുന്നാണോകാം.” അവസാനമായപ്പോൾ, അവൻ മരിച്ചു, ശ്വാസം അവനെ വിട്ടപോയി.

37 അവർ പുറത്തെല്ലാം തുടർന്നു, അവൻസ്ഥി ശരീരത്തിൽ നിന്നും രക്തം പുറത്തുകയും, അവനെ സുഗന്ധവ്രദ്ധിക്കാത്ത പുശി, ശ്രീപക്കാണ്ടു പൊതിഞ്ഞു, സുഗന്ധവർഗ്ഗത്താൽ, ശവശരീരം കേടുകൂടാതെ പൂശിയശേഷം, അവനെ കല്പിയിൽ കിടത്തി, അവൻസ്ഥി കല്പിയ്ക്കു മേലായി ഒരു കല്പ് ഉട്ടടി വെച്ചു അത് അവരുടെ സന്തുദായമോ അനാളും ശവധകത്തിന്റെ വിധമോ ആയിരുന്നു. നിലയ്ക്കു ഒരു കഴിയുണ്ടാക്കും, അത് ഒരു ഒരു പാറയിലായിരിക്കാം, അതിനമേലായി മറ്റൊരു പാറ എടുളുതുവെയ്ക്കും, അത് അവരുടെ സന്തുദായമായിരുന്നു.

38 ഒന്നാം ദിവസം കടന്ന പോയി, രണ്ടാം ദിവസം കടന്നപോയി, മൂന്നാം ദിവസം കടന്നപോയി, നാലാം ദിവസമായി, ആ മരംപുറൻ അപ്പോഴേയ്ക്കും. കല്പിയിൽതന്നെ ചീതലിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കും. ഒരപക്ഷേ അവൻസ്ഥി മുക്ക് ആദ്യമായി വീണേയ്ക്കും. അതിനെക്കരിച്ചു, അതാണ് ആദ്യമായി ചീതലി പോകുന്നത് എന്ന ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു, അത് മുക്കാണ്. മാത്രമല്ല അവൻ അപ്പോഴേയ്ക്കും ചീതലിഞ്ഞിരുന്നു. അവൻസ്ഥി—അവൻസ്ഥി മാംസം തിരികെ മണ്ണിലേയ്ക്ക്, ഭ്രമിയിലെ

മല്ലിലോയ്ക്ക്, പോയിതന്നു അമവാ പോയ്യോണ്ടിതനു. അവൻ്റെ പ്രാണൻ അവനിൽ നിന്നും നാലു ദിവസത്തെ യാത്ര ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിതനു.

39 ഈ ജീവിതത്തിൽ, അവനെ വീണ്ടും കാണാമെന്നാലുള്ള സകല പ്രതീക്ഷകളും, കഴിഞ്ഞിതനു. സകല പ്രതീക്ഷകളും അവസാനിച്ചപ്പോൾ... അവൻ കാത്തിരുന്നിതനു, “ഒത്തപക്ഷേ അവൻ ഒന്നാം ദിവസമോ, രണ്ടാം ദിവസമോ വന്നാലോ!” ഈ. അവൻ മരിച്ച കഴിഞ്ഞിരിക്കയും, അവൻ വന്നതുമില്ല. അപ്പോൾ നെന്നരാശ്യം അതിന്റെ സ്ഥാനം എടുത്തുകഴിഞ്ഞിതനു.

40 കുറച്ച നേരു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആരോ ഓരാൾ അവളോടു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കാം, “ഗ്രൗണ്ടും പുരാത്തും.” ഇവിടെ ഈതാ മാർത്ത തെരയവിലുടെ താഴേയ്ക്ക് പോകനു!

41 സകല പ്രതീക്ഷയും പോയ്ക്കിഞ്ഞിതനു ആ ഇത്തട്ടിന്റെ മൺിസ്റ്റിൽ യേശു കടന്നവനു. അങ്ങനെയുള്ള സമയത്താണ് സാധാരണനായി അവൻ വരിക. കാണണോ? അവൻ ആ ഏറ്റവും ഇതണ്ട് സമയത്തെയ്ക്ക് വന്നപ്പോൾ, അപ്പോൾ യേശു അരങ്ങിലോയ്ക്ക് കടന്ന വനു.

42 ഈപ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കു, അവൻ വനിട്ട് മാർത്തയെ വിളിച്ചു. അവൻ്റെ സാന്നിദ്ധ്യം പുതിയ പ്രതീക്ഷകളെ ഉത്തരവാക്കി. ആ പയ്യൻ മരിച്ച എന്നതിൽ കാര്യമില്ല, അപ്പോഴും അവൻ്റെ സാന്നിദ്ധ്യം പുതിയ പ്രതീക്ഷകളെ കൊണ്ടുവനു.

43 എദ്യസ്ഥാംനന്തരാലോ, കൃാൻസർിനാലോ, ഡോക്ടർമാർ നിങ്ങളെ കൈയ്യുചീണ്ടിട്ട്, എൻ്റെ സുഹൃത്തെ, ഈനു രാത്രിയിൽ നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നണാകാം. ഒത്തപക്ഷേ ഒരു ക്രൈസ്തവയിൽ, മുടക്കനായി, നിങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രതീക്ഷയുമില്ലെന്ന ശാസ്ത്രം പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന; നിങ്ങളുടെ എല്ലപ്പുള്ളിൽ കാർഷ്യം കുമിണ്ടു തുടിയതിനാൽ, നിങ്ങളെ—നിങ്ങളെ—നിങ്ങളെ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന അതിനാൽ, ഇനിമേൽ നിങ്ങൾക്ക് അവയെ വളക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ട്. അതല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ—നിങ്ങളുടെ എദ്യം തീരെ മോശമായിട്ട്, നിങ്ങൾ എത്ര നിമിഷവും പോയേക്കാമെന്നും ഡോക്ടർ പറഞ്ഞെയെല്ലാം. ഓ, വളരെപ്പോൾ റീബിയും കൃാൻസറും ബാധിച്ചിട്ട്, ഒത്തപക്ഷേ നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ചത് അവസാന പ്രതീക്ഷയും, അതിനാൽ ഡോക്ടർക്ക് നിങ്ങളെ ചികിത്സിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന കാണപ്പെടുത്താം. എന്നിരിക്കിലും, സാന്നിദ്ധ്യത്തിലാക്കകയും യേശുക്രിസ്തവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലാണ് എന്നരുള്ള തിരിച്ചറിവ്, വീണ്ടും പ്രതീക്ഷകളെ കൊണ്ടുവരുന്നു.

44 എത്തെക്കിലും ഒരുന്നാൾ അതിൻ്റെ പേര് നിങ്ങളോടു പറത്തേതക്കാം. ഒരുപക്ഷേ അതിനെ മുമ്പാർക്കിലും നിങ്ങൾ അതിനെക്കറിച്ച് കേട്ടിട്ടില്ലായിരിക്കാം, എന്നാൽ ആരെകിലും ഓരാൾ നിങ്ങളോടു പറയും, “ഒരു സഭയുള്ളത് എനിക്കിറയാം, അവർ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും രോഗികൾക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന്,” വളരെ പെട്ടുന്ന തന്നെ (ഇപ്പോൾ, നിങ്ങൾ മരിക്കാൻ തയ്യാറായിരിക്കുകയാണ്, കാണാനോ?), പുതിയ പ്രതീക്ഷകൾ പൊട്ടി മുള്ളുന്നു. അത് എല്ലായ്ക്കുഴം സംഭവിക്കുന്നു. അസ്യകാരണത്തിൻ്റെ മണിക്കൂറിൽ, യേഹുവിനെക്കറിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ, അതിനെക്കറിച്ച് ആരെകിലും നിങ്ങളോടു പറയുകയാണെങ്കിൽ, അത് സാധാരണമാണ്. അവൻ്റെ സന്നിദ്ധ്യം പുതിയ പ്രതീക്ഷകളെ ഉള്ളവാക്കുന്നു.

45 അത് കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ ചെയ്തുപോലെ തന്നെ, ഈനു രാത്രിയിലും ചെയ്യാൻ ഇടയാകട്ടു, സംശയത്തിൻ്റെ യാതൊരു നിഃലും കൂടാതെ ആ സമർത്ഥിക്കപ്പെട്ട വചനത്തെ നാം കാണാനോബാൾ, അത് പ്രത്യുഷമാക്കി തെളിയിക്കുന്നോബാൾ; അത് ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരുന്നു. വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ജീവിച്ചിരിക്കയും, കാൽവരിയിൽ മരിച്ച്, മുന്നാം ദിവസം ഉയിർത്തെത്തുനേറ്റ്, അപ്പോസ്റ്റലമാർക്ക് പ്രത്യുഷനായി അവതരിച്ച കണ്ണുകളെ തുറന്നു, അതേ യേഹു തന്നെ, ഈ ദിവസത്തിൻ്റെ വാദാനത്തെ ചെയ്തിരിക്കയും, ഈനു രാത്രിയിൽ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ഇവിടെ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത് ജനങ്ങളിലേയ്ക്ക് പ്രതീക്ഷകളുണ്ടാക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നു. പുതിയ പ്രതീക്ഷകൾ മിന്നിതെത്തളിയുന്നു.

46 ചിലപ്പോൾ ആരെകിലും പറയും, “സദ കരിച്ച നാളുകളായി വരണ്ടെതു പോലെ കാണാനു. കരിച്ച—കരിച്ച—കരിച്ച മാസങ്ങളായി നമ്മുക്ക് മുമ്പായിരുന്നു. നമ്മുക്ക് ഒരു ഉണ്ടാക്കുന്നില്ല. എല്ലാവരും വളരെ നിശ്ചലമായോ മരുടായ വിധത്തിലേപാ കാണപ്പെടുന്നു. നാം പള്ളിയിലേയ്ക്ക് പോയി ഒരു പാടു പാടുനു, പിനെ—പിനെ കരിച്ച സദേശം കേട്ടിട്ട് തിരികെ പോകുന്നു.” എന്നാൽ നിന്നുക്കാത്ത നാഴീകയിൽ, നാം മുണ്ടിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നോബാൾ, യേഹു അരങ്ങിലേയ്ക്ക് വരികയും, നമ്മു ഉദ്ദേശ്യമുള്ളവരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ചില പുതിയ കാര്യങ്ങൾ നമ്മുക്ക് നൽകുന്നു. അവൻ അതു ചെയ്യാനായി എപ്പോഴും അവിടെ ഉണ്ടാകും. യേഹു കടന്ന വത്സനോബാൾ പുതിയ പ്രതീക്ഷകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. അവൻ്റെ സന്നിദ്ധ്യം പുതിയ പ്രതീക്ഷയെ കൊണ്ടുവരുന്നു.

⁴⁷ ദൈവത്തിൻ്റെ സാക്ഷാത്കാരികപ്പെട്ട ആരു വചനം അവനായിരുന്നു എന്ന് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു. അവർ അരു കാലത്തെ കണ്ണിരുന്നു. അതല്ലോ അവർ അത് കണ്ണില്ലായിരുന്നുകൂടി അപ്പോഴും യാമാസ്തിക സദയിൽ തന്നെ ആയിരിക്കമായിരുന്നു. അവർ അപ്പോഴും അതേ സദയിൽ തന്നെ ആയിരിക്കമായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ വാഗ്ദാന വചനത്തെ വചനത്തെ കണ്ണു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആരു വാഗ്ദാന വചനം അവനിലൂടെ പ്രത്യുഷം മാക്കുന്നത് അവർ കാണുകയും അവൻ ജീവരജ്ജ വചനമായിരുന്നു എന്ന് അവർ അറിയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മാത്രമല്ല അവർ അതിനെങ്കിലും കേട്കപ്പോൾ, എത്രപേരും അവരെ വിമർശിക്കാൻ പോകുന്ന എന്നതും അവർ പരിശീളിപ്പില്ല. എന്നായാലും ശരി, അവളാൽ കഴിയുന്ന പരമാവധി വേഗത്തിൽ അവർ അവനായി പൂരത്തേയ്ക്ക് വന്നു. കാണുന്നോ? ആരു സാക്ഷാത്കാരികപ്പെട്ട വചനം അവനായിരുന്നു എന്നവർ അറിഞ്ഞിരുന്നു.

⁴⁸ ഏലിയാവിൻ്റെ നാർക്കളിലെ അവൻ്റെ ചരിത്രം അവർ വായിച്ചിരിക്കും എന്നതിൽ ഒരു സംശയവുമില്ല. ഇപ്പോൾ, ആരു ദിവസത്തിലെ ദൈവത്തിൻ്റെ സാക്ഷാത്കാരികപ്പെട്ട വചനം അവനായിരുന്നു. അവൻ ഒരു പ്രവാചകൻ ആയിരുന്നു, കർത്താവിൻ്റെ വചനം പ്രവാചകമായും അടക്കൽ വരുന്നു. അവിടെ ഒരു സ്തീയുണ്ടായിരുന്നു, ഒരു അനന്തരായത്താൽ നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു ഒരു കണ്ണത്ത് അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു, ആരു പ്രവാചകൻ അവരെ അനന്തരാഹിച്ചതിനാലുണ്ട്, അവർക്ക് ആരു കണ്ണതുണ്ടായത്.

⁴⁹ ഒരുപാർ, ഏകദേശം പതിനൊന്ന് മൺഡായപ്പോൾ, അവന് ഒരു സുര്യാലാതം ഉണ്ടായെന്നു വരാം. അവൻ അവൻ്റെ അപ്പുനോടൊപ്പം വയലിൽ ആയിരുന്നു, അതായിരുന്നു എന്ന ബൈബിൾ പറയുന്നില്ലോ, എന്നിരിക്കില്ലോ. ഒരു സുര്യാലാതം എന്ന പറയുന്നുനേയുള്ളൂ, അവൻ, “എൻ്റെ തല! എൻ്റെ തല!” എന്ന വിളിച്ചു കരയാൻ തുടങ്ങി. അത് പകൽ ഏകദേശം പതിനൊന്ന് മൺഡി നേരത്തായിരുന്നു. അവന് ഒരു ദാസനുണ്ടായിരുന്നു, പിതാവ് അവനോട്, അവനെ വീട്ടിലേള്ളു തുടിക്കൊണ്ടു പോകാൻ പറഞ്ഞു. ഏകദേശം ഉച്ചവരെയും അവൻ അവൻ്റെ അമ്മയുടെ മടിയിൽ കിടന്നു, അസുഖം തുടി തുടി വന്നിട്ടും, അവസാനം മരിച്ചു പോയി.

⁵⁰ ഇപ്പോൾ, വിഷാദികാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു പകരം, ആരു...എല്ലാ അയൽവാസികളും വന്നരുട്ടി കരച്ചിൽ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു, എന്നാൽ ആരു ദുഷ്ടയുള്ള അമ്മ, അവളുടെ കണ്ണതു മരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു, അവർ അതിനെ കൈകളിലെടുത്ത് അവർ ആരു

പ്രവാചകനായി ഒക്കിയിരുന്ന ആ ചെറിയ മുൻയിൽ കിടത്തി, ഇപ്പോൾ, അവനെ അവൻസ് കൂട്ടിലിൽ കിടത്തി. അവൻ ഭാസനോടു പറഞ്ഞു, “കോവൻ കഴുതയ്ക്കു കോപ്പിട്ടു മുറുക്കുക, നീ നേരെ തെളിക്കുക, നിന്നോടു താൻ പറയുവോളം, അതിനെ നിർത്തിയേക്കയ്ക്കു.” ഓ, എൻ്റെ! അതാണ് അത്!

51 ഇതിനെക്കിഴച്ച് ചർച്ച ചെയ്യാനോ ബഹുഭം വെയ്ക്കാനോ ഉള്ള സമയം നമ്മകില്ല. ഇത് മുമ്പുള്ള ഒരു ദിവസമായിരുന്നു. നമ്മക്ക് അതിനെ അങ്ങനെ പോകാൻ അനുവദിക്കാം. നാം അവിടെയ്ക്ക് കടക്കേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മക്ക് കടക്കേണ്ട ഒരാവശ്യമുണ്ട്.

52 അതുകൊണ്ട് അവൻ പറഞ്ഞു, “നീ മുന്നിലേയ്ക്ക് തന്നെ പോയ്ക്കുണ്ടിരിക്കു, താൻ നിന്നോടു കല്പിക്കവോളും നീ തെളിക്കുന്നത് നിർത്തിയേക്കയ്ക്കു.” അവൻ ഏലിയാവിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതുവരെ യാതു ചെയ്യു.

53 ഏലിയാവ്, ഒരു ദൈവ പുത്രഷനായിരിക്കു, ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെയല്ല; ക്രിസ്തു സകലതും അഭിശീതിയുണ്ടു്. ഏലിയാവ് ദൈവത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു. അത് ഏലിയാവിൽ ക്രിസ്തുവായിരുന്നു. അത് ആ സമയത്തിന്റെ സന്ദേശമായിരുന്നു, കാരണം ആ മണിക്കൂറിലെ, കർത്താവിന്റെ വചനം, ആ പ്രവചകനിലംഘിയിരുന്നു.

54 യേഥു ആ എല്ലാ പ്രവാചകരാൽക്കും പുർണ്ണതയായിരുന്നു, അവൻ ഓരോത്തത്തും അവനെ പ്രത്യക്ഷമാക്കിയതെയുള്ളൂ. അതു തന്നെ. മുപ്പു വെള്ളിക്കാശിന് വിള്ളപ്പെട്ട്, യോസേപ്പ് തുടങ്ങി, എല്ലായിടത്തും, അവൻ—അവൻ ക്രിസ്തുവിനെ ചിത്രീകരിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെ തന്നെ മോശേയും ചെയ്തു!

55 നിരസിക്കപ്പെട്ട ഒരു രാജാവായി, ഭാവിൽ മലയുടെ മുകളിൽ ഇരിക്കുന്നോൾ, കരയുകയായിരുന്നു കാരണം. അവൻ നിരസിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനു എണ്ണറ വർഷങ്ങൾ കഴിയുന്നോൾ, ഭാവിൽ പുതുൻ ഒരു മലയുടെ മുകളിൽ ഇരുന്നു. അവിടെ ഭാവിച്ചിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവായിരുന്നു. അവൻ...എൻ്റെ! അവൻ ഭാവിച്ചിന്റെ വേദം വംശവും രണ്ടും ആയിരുന്നു. അങ്ങനെ അവൻ മലയുടെ മുകളിൽ, “ഡയനുശലോമേ, ഡയനുശലോമേ, ഒരു കോഴി തന്റെ ചിറകിൽ കീഴിൽ തന്റെ കണ്ണതുഞ്ഞാലെ ചേർക്കം പോലെ, എനിക്ക് നിന്നെ എത്ര വട്ടം ചേർത്തുകൊശവാൻ മനസ്സുണ്ടായിരുന്നു,” എന്ന കരഞ്ഞു, നിരസിക്കപ്പെട്ട ഒരു രാജാവുമായിട്ട്, ഇരിക്കുന്നോൾ, അത് എന്തായിരുന്നു? അത് അവിടെ പിന്നിൽ ക്രിസ്തുവായിരുന്നു.

56 സകിർത്തനങ്ങളിൽ, “എൻ്റെ ദൈവമെ, എൻ്റെ ദൈവമെ നീ എന്ന കൈവിട്ടത് എന്ത്? എൻ്റെ അസ്ഥികളാകെയും എനിക്കെണ്ണാം, അവർ എന്ന ഉറ്റനോക്കനു. അവർ എൻ്റെ കാലുകളെയും കൈകളെയും തുളച്ചു. അവർ എൻ്റെ വസ്ത്രം പകത്തെടുത്തു, എൻ്റെ അക്കിക്കായി അവർ ചീട്ടിട്ടു്,” ഭാവിദ് അത് എഴുതുന്നോൾ ക്രിസ്തവായിരുന്നു. അത് ഭാവിതിലൂടെ ക്രിസ്ത സംസാരിക്കുന്നതായിരുന്നു. അത് ശരിയാണ്. അവൻ വചനത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷമാക്കലായിരുന്നു. പ്രവാചകനാരാൽ അങ്ങളി ചെയ്തിനെ നിപുണത്തീകരിക്കാനായി ക്രിസ്ത കടനു വന്നു, എന്തെന്നാൽ വചനം പ്രവാചകനാരിലായിരുന്നു.

57 കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിലെ പാറത്തിൽ അവൻ പറയുന്നു, അവനെക്കറിച്ച് പ്രവാചകമരാൽ പറയപ്പെട്ടിരുന്നതിനെ പുർത്തീയാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് അവൻ വന്നത് എന്നാണ്, എന്തെന്നാൽ അവർക്ക് ആ വചനമുണ്ടായിരുന്നു. ഏലിയാവ് ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകനായിട്ട്, ആ ഭിവസത്തെ വചനമായിരുന്നു.

58 അതുകൊണ്ട് അവൻ കടനു വന്ന് ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയെ പ്രകടമാക്കവോളും ശ്രദ്ധേയകാരി സ്കീ പ്രവാചകൾ അടുക്കൽ തന്നെ നിന്നു, അവൻ സ്വയമായി കണ്ടിരു മേൽ കമന കിടന്നപ്പോൾ, കണ്ടിരു ജീവൻ തിരികെ കിട്ടി.

59 ഇപ്പോൾ മാർത്ത, അവൾ വീട്ടിലെ കാരുങ്ങളെ ക്രമീകരിക്കാൻ മുതി പിടിക്കുന്നോളും, പാത്രം കഴുകയും, മറ്റും ചെയ്യുന്നതിനോടൊപ്പം തന്നെ, തൃത്യമായും ഈ കാരുവും തിരിച്ചറിഞ്ഞതിരുന്നു. അവിടെ അവർ തന്റെ തനി നിറം കാട്ടി. അവളിൽ എള്ളണ്ണായിരുന്നു എന്ന കാണിച്ചു. അവർ അവനെ വളരെവേഗത്തിൽ കാണാൻ ശ്രമിച്ചു. ഏലിയാവിൽ ദൈവം ഉണ്ടായിരുന്നുകിൽ, ക്രിസ്തവിലും ദൈവമുണ്ടായിരിക്കുണ്ടാം, എന്തെന്നാൽ ആ വ്യക്തി അവൻ തന്നെ എന്നവൻ തെളിയിച്ചിരുന്നു. ആമേൻ. അതിനെ, ആ ദ്രുഗനിശയയത്തെ താൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു! അവർ അവൻസ്റ്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് പോയി. അവർക്ക് അവനെ കിടന്നമായിരുന്നു. അവിടെ വെച്ച് അവർ അവനെ കണ്ടു, അവർ അവൻസ്റ്റെ—അവൻസ്റ്റെ അടുക്കലേയ്ക്ക് ചെല്ലുന്നോൾ; ഇപ്പോൾ ഓർമ്മ, അവൻ അത് ഏരിക്കലും മാറ്റിയിട്ടില്ലെന്നു അഡിയുക, ദൈവം തന്റെ പദ്ധതിയെ ഏരിക്കലും മാറ്റില്ലു. മരിച്ചവനെ ഉയിർപ്പിക്കാനായി, അവൻ ഏലിയാവിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുകിൽ, അവൻ അത് ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നിരിക്കിലും, മരിച്ചവനെ ഉയിർപ്പിക്കാനായി അവൻ ക്രിസ്തവിലും ഉണ്ടായിരിക്കും, കാരണം അത് അതേ ദൈവം തന്നെ.

60 ഇതുമല്ല അവൻ അല്ലോ പോലും മാറ്റപ്പെട്ടിട്ടില്ല! അവൻ എന്നും ആയിരുന്നതുപോലെ തന്നെ ഇന്നരാത്രിയിലും ആയിരിക്കുന്നു. അവൻ ഇന്നുഘോഷിച്ചും ഇന്നും, എന്നുനേയ്ക്കും മാറ്റമില്ലാത്തവനാണ്. അവന് മാറ്റം വരുന്നില്ല.

61 അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു അത് അവനിലായിരുന്നു എന്നു അവളും അറിഞ്ഞിരുന്നു. ശ്രദ്ധിക്കു, ഒരല്ലോ നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ തന്നെ അത് തെളിയിച്ചു കാണിച്ചു, അവളുടെ സഹോദരനെക്കിച്ച് അവർ അവനോടു ചിലതു പറയുന്നേരം, അവൾ പറഞ്ഞു, “കർത്താവേ, അത് നീയാണുന്ന താൻ—ഞാനറിയുന്നു.”

62 അവൻ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ തന്നെ ജീവൻം പുനഃത്തമാനവും ആകുന്നു. അവൻ മരിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നിരിക്കില്ലോ, അവൻ ജീവിച്ചുനേണ്ടില്ലോ. ജീവിച്ചിരുന്ന എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഒരു ദിവസം മരിക്കയില്ലോ. ഞാൻ ആകുന്നു.” മോശേയുടെ അടുക്കൽ, കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ കുറിച്ചെടുക്കിയിൽ ആയിരുന്നവൻ ഞാൻ ആകുന്നു. “ഞാനാണ് പുനഃത്തമാനം. ഞാനാണ് ജീവൻ. ഞാൻ ആ കോട്ടയായിരുന്നു. ഞാൻ ഇപ്പോഴും അവനാകുന്നു. ഞാൻ ജീവൻം പുനഃത്തമാനവുമാകുന്നു. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ, അവൻ മരിച്ചാലും, അവൻ ഉയിർത്തുതുണ്ടുനേണ്ടില്ലോ. ജീവിച്ചിരുന്ന എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ, ഒരു ദിവസം മരിക്കയില്ലോ.” ഈ മഹത്തായ തീർച്ചപ്പെട്ടത്തൽ, അവനാണ് ആ വാദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന വചനം, എന്നവർക്ക് മനസ്സിലായപ്പോൾ, അവൻ അതു പറഞ്ഞപ്പോൾ; “ഞാൻ ആകുന്നവൻ ഞാൻ ആകുന്നു. ജീവൻം പുനഃത്തമാനവുമായ അവൻ ഞാനാകുന്നു,” എന്നു പറയുപ്പോൾ, ഒരു പ്രവാചകനായിരിക്കു, അവന് കളവ് പറയാൻ കഴിയില്ലെന്ന അറിഞ്ഞിരുന്നു.

63 അവൾ പറഞ്ഞു, “ലോകത്തിലേയ്ക്ക് വരാൻളെ ദൈവ പുത്രനായ ക്രിസ്തു, അവൻ നീ തന്നെ എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എൻ്റെ സഹോദരൻ മരിച്ചു, അവനെ അവിടെ കല്ലൂരിയിൽ കിടത്തിയിരിക്കുന്നു, എന്നാലും അവന്... അവൻ്റെ ശരീരം ഇപ്പോൾ ചീഞ്ഞല്ലിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കും; ഇപ്പോഴും നീ എള്ളു പറഞ്ഞാലും, അതു സംഭവിക്കും.” ശരി!

64 അവൻ അതിന് ആമേൻ, എന്നു പറഞ്ഞു കേൾക്കാൻ മാത്രം അവൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു! ഓ, മാർത്ത, ഇന്നു രാത്രിയിൽ നാം എവിടെയാണ്? “വചനം മാത്രം പറയുക; എൻ്റെ ഭാസൻ ജീവിക്കാം!” അവൻ അതു പറയുന്നതു മാത്രം ശ്രദ്ധിക്കു! അവൻ അതു പറഞ്ഞതനും അവൾ അവളോടു വന്നു പറഞ്ഞതക്കാം, എന്നാൽ

ഹ്രവിട അവൻ സ്വയം നിൽക്കുകയാണ്. ഓ, ദൈവമേ, അസ്യമായ കണ്ണുകളെ, അവർ കാണേണ്ടതിന് തുരക്കേണമെ! അവൻ, അവൻ്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ, വചനം സംസാരിക്കേണ്ടശ്രീ, സദാസമയത്തും പ്രത്യക്ഷമായി വന്നിതനു.

65 അവർ പറഞ്ഞു, “നീ ദൈവത്തോടു എല്ല ചോദിച്ചാലും, ദൈവം നിന്നുക്കു തയം. തൊൻ അതു കേൾക്കുട്ട! ആ വചനം അവൻ പറയാനായി അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. അതു മാത്രമാണ് അവർ കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചത്. വചനം കിട്ടുക, അതു മാത്രം അവൻ അതു ചെയ്യുമെന്നു, അവൻ പറയുന്നതു കേൾക്കാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു.

66 അവൻ അപ്പോൾ തനെ അതു ചെയ്യാമായിതനു, എന്നിട്ടും, നിങ്ങൾ നോക്കു, ദർശനത്താൽ പിതാവ് അവനെ കാണിച്ചത്, അവൻ കല്ലറയ്ക്കിൽ നിന്നിരിക്കും എന്നളളതായിതനു. ഓ, എൻ്റെ! നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ മുറിക്കുപീടിക്കു! ദൈവം സകലതും ശരിയായി ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതെല്ലാം ശരിയായിക്കൊള്ളും. അവലേ കല്ലറയ്ക്കുടക്കിൽ കിട്ടുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കുക.

67 ശ്രദ്ധിക്കു, അതുമാത്രം പറയാനായി അവനെ കിട്ടുമോ എന്ന് അവർ നോക്കി, അവൻ അപ്പോഴും... സകല പ്രതിക്ഷയും അസൂമ്യച്ചിതനു, സകലതും തീർന്നിതനു. അവൻ മരിച്ചപോകയും, കല്ലറയിൽ ചീത്തളിഞ്ഞുമിതനു, എന്നിട്ടും അവൻ അതു പറയുന്നതു കേൾക്കും, അതു മാത്രമാണ് അവർ ആഗ്രഹിച്ചത്.

68 ഇപ്പോൾ, “തൊൻ തനെ ജീവനം പുനഃത്തമാനവും,” എന്നവൻ പറഞ്ഞതിനെ, അവർ വിശ്വസിച്ചിതനു. അവർ അതു വിശ്വസിച്ചിതനു. ഇപ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കു, “തൊൻ തനെ ജീവനം പുനഃത്തമാനവും. അവൻ മരിച്ചാലും, ജീവിച്ചുനേണ്ടും, ജീവിച്ചിതനു എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഒരുന്നാളും മരിക്കയില്ല,” എന്നവൻ പറഞ്ഞതിനെ അവർ കേട്ടിരിക്കയും, അവർക്ക് അസാധ്യമായവയെ വിശ്വസിക്കേണ്ടതായിട്ടും ഉണ്ടായിതനു. ചോദിച്ചു, “നീ ഈ വിശ്വസിക്കേണോ?”

69 അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു, “ഉം, കർത്താവെ, തൊൻ അതു വിശ്വസിക്കുനു. ലോകത്തിലേയ്ക്ക് വന്നിതനു ദൈവ പുതുൻ നീ തനെന്നെന്നു തൊൻ വിശ്വസിക്കുനു.” തൊൻ അതിഷ്ഠപ്പേടുന്നു. തൊൻ അതിഷ്ഠപ്പേടുന്നു.

70 തൊൻ—തൊനിത് ഇതിനു മുമ്പും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തൊൻ അതിൽ തനെ ഇപ്പോഴും നിലകൊള്ളുകയാണ്. അല്ല നേരും മുമ്പു ആ സഭയെപ്പറ്റി തൊൻ പരാമർശിച്ചിതനു, അവൻ്റെ ദൈവത്യം,

അവൻ ദൈവമായിതനില്ലെന്നും; അവൻ ഒരു പ്രവാചകൻ മാത്രമായിതനു എന്നും, ഒരു സാധാരണ വ്യക്തിയായിതനു എന്നും വിശസിച്ചിതനു ഒരു സ്ത്രീയോടു, വളരെ നാളുകൾക്ക് മുമ്പല്ലാതെ, ഞാൻ സംസാരിച്ചിതനു.

⁷¹ വാസ്തവത്തിൽ അവൻ, അതായിതനു. അവൻ അതും, അതിലിഡികവുമായി ദൈവവുമായിതനു. നോൺ, അവൻ സാക്ഷാത്കാരം ആയിതനു. യേഥു, ആ ആണർക്കട്ടി, ആ മരഷ്യൻ, ശരിരമായിതനു; ദൈവം അവനിൽ ആയിതനു വസിച്ചിതനുത്. ദൈവം അവനിലായിതനു. അവൻ ഒരു ദൈവ-മരഷ്യനായിതനു. അവൻ ഒരു മരഷ്യനായിതനു എന്നിരിക്കിലും അവൻ ശരീരത്തിൽ സാക്ഷാത്കാരികപ്പെട്ട ദൈവമായിതനു. നാം യേഥുവിനെ നോക്കേണ്ടി, നാം ദൈവത്തെ കാണുന്നു. അതിനാലുണ്ട് അവൻ, “പിതാവിനെ കാണണമോ, എനെ നോൺ, നിങ്ങൾ പിതാവിനെ കാണുന്നു,” എന്ന് പറഞ്ഞത്. എള്ളുകൊണ്ടുനാൽ, അവൻ ആ പ്രതിചരായയായിതനു, കാരണം അവൻ വചനമായിതനു, ആമേൻ, അത് ആരംഭം മുതലേ ഉണ്ടായിതനു. ആമേൻ.

⁷² അവൻ പ്രവാചകമാരെ, “ദൈവം,” എന്ന വിളിച്ചിതനു. നിങ്ങൾക്ക് അതിരിയാമോ? അവൻ പറഞ്ഞു, “ദൈവ വചനം ആരുടെ അടുക്കലാണോ വത്നുത് നിങ്ങൾ അവരെ ‘ദൈവം’ എന്ന വിളിച്ചിതനു. ‘ഞാൻ ദൈവ പുത്രൻ’ എന്ന പറയുന്നോൾ നിങ്ങൾ എന്ന കൂടം വിധിക്കുന്നതെങ്ങനെ?”

⁷³ കാരണം, അവൻ അവിടെ ഉണ്ടാക്കം എന്ന അതേ വചനം തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കയും, അവിടെ അതാ വചനം വീണ്ടും സാക്ഷാത്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും അവർ അവനിൽ വിശസിച്ചില്ല.

⁷⁴ ഈ സ്ത്രീ എന്നോടു പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് നിങ്ങളെ തെളിയിച്ചു കാണിക്കാൻ കഴിയും.” പറയുകയാണ്, “താകൾ പ്രസംഗിക്കുന്നത് കേൾക്കാൻ എന്നിക്കിപ്പുമാണ്, എന്നാൽ ഒരകാര്യം താകൾ അധികമായി ചെയ്യുന്നു.”

“അതെ, അതെന്നതാണ്?”

പറഞ്ഞു, “താകൾ യേഥുവിനെപ്പറ്റി വളരെ അധികം ആത്മസ്തി നടത്തുന്നും.”

⁷⁵ ഞാൻ പറഞ്ഞു, “അവൻ വത്നോൾ അതുമാത്രമായിരിക്കും എൻ്റെ വിരോധമായി പറയാനായിട്ടുണ്ടാക്കുക എന്ന ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.” അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു...ഞാൻ പറഞ്ഞു, “ആ കൂടം മാത്രം, അതു മാത്രമായിരിക്കും അവന് എന്നിൽ

കണ്ടപിടിക്കാൻ കഴിയുക.” തൊൻ പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് പതിനായിരം നാവുങ്ങായിതന്നെങ്കിലും, എനിക്ക് അധികം സംസാരിക്കാൻ കഴിയില്ലായിരുന്നു, ഓ, എന്തു, അവൻ എന്തായിരുന്നു!”

അവർ പറഞ്ഞു, “എന്നാൽ, താകൾ, താകൾ അവനെ ദൈവമാക്കി.”

⁷⁶ പറഞ്ഞു, “അവനായിരുന്നു. അമവാ, അവൻ അല്ലായിതന്നെങ്കിൽ, ലോകം കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽ വെച്ച് എറ്റവും വലിയ ചതിയനായിരിക്കുമായിരുന്നു അവൻ.”

അവർ പറഞ്ഞു, “അവൻ ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നു.”

⁷⁷ തൊൻ പറഞ്ഞു, “അവൻ ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നു, അത് സത്യം തന്നെ: ഒരു ദൈവ-പ്രവാചകൻ, വചനത്തിന്റെ പൂർണ്ണത. പ്രവാചകൻ പക്ഷിൽ വചനം മാത്രമേ വരുന്നാലുള്ള, അതാണ് അവനെ അങ്ങനെ— ഒരു പ്രവാചകനാക്കി തീർക്കുന്നത്. എന്നാൽ അവൻ വചനത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയായിരുന്നു.”

⁷⁸ അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു, “എനിക്ക് താകൾക്ക് തെളിയിച്ചതരാൻ കഴിയും.” പറഞ്ഞു, “താകൾ അവനെ ദിവ്യമായതാക്കുന്നു.”

തൊൻ പറഞ്ഞു, “അവൻ ദിവ്യമായതായിരുന്നു.”

അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു, “അവൻ ദിവ്യനായിരിക്കാൻ കഴിയില്ല.”

തൊൻ പറഞ്ഞു, “അവൻ...എന്നാൽ അവൻ അതായിരുന്നു.”

അവർ പറഞ്ഞു, “താകൾ ബൈബിൾ വിശദിക്കുന്ന എന്ന താകൾ തന്നെ പറയുന്നു.”

തൊൻ പറഞ്ഞു, “തൊൻ വിശദിക്കുന്നു.”

⁷⁹ അവർ പറഞ്ഞു, “താകളുടെ സ്വന്ത ബൈബിളിനാൽ, അവൻ ദിവ്യനായിരുന്നില്ലെന്നു, തൊൻ താകൾക്ക് തെളിയിച്ച തരം.”

⁸⁰ തൊൻ പറഞ്ഞു, “അതു ചെയ്യാലും. ബൈബിൾ അങ്ങനെയാണ് പറയുന്നതെങ്കിൽ, പിനെ തൊൻ അതു വിശദിക്കാം, കാരണം വചനം സത്യമാണെന്നു തൊൻ വിശദിക്കുന്നു.”

⁸¹ അവർ പറഞ്ഞു, “ലാസർഡിന്റെ കല്ലറയിലേയ്ക്കുള്ള വഴിയിലൂടെ പോകുന്നോൾ, അത് യോഹന്നാൽ 11-ലുണ്ടുന്ന താകൾക്ക് ഓർമ്മയുണ്ടാലോ?”

തൊൻ പറഞ്ഞു, “തീർച്ചയായും ഓർമ്മയുണ്ട്, മാധം.”

82 പറഞ്ഞു, “അതെ, ഇപ്പോൾ, വഴിയിലൂടെ താഴേയ്ക്ക് പോകുമ്പോൾ, അവൻ കരഞ്ഞു. ‘അവൻ കരഞ്ഞു’ എന്ന ബൈബിൾ പറയുന്നു.”

ഞാൻ പറഞ്ഞു, “തീർച്ചയായും, അവൻ കരഞ്ഞതന്നു ബൈബിൾ പറയുന്നു.”

ചോദിച്ചു, “എങ്ങനെന്നാണ് അവൻ ദിവ്യനായിയിൽനം കൊണ്ട് കരയുന്നത്?”

ഞാൻ പറഞ്ഞു, “അവൻ ഒരു മനഷ്യനായിയിൽനം.”

“മനഷ്യനം ദിവ്യനമോ?”

83 ഞാൻ പറഞ്ഞു, “അതെ, മഹിള. നീ അതു കാണുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടു. അവൻ അവിടേയ്ക്ക് പോകുമ്പോൾ, കരയുന്നവോടൊപ്പം കരഞ്ഞതുകൊണ്ട് പോയപ്പോൾ അവൻ—അവൻ ഒരു മനഷ്യനായിയിൽനം, അത് ശരിയാണ്, ദുഃഖങ്ങളുംവരോടു ചേരുന്ന ദുഃഖിച്ചു. അവൻ ഒരു മനഷ്യനായിയിൽനം. എന്നാൽ അവൻ തന്റെ ചെറിയ ശ്രോഷിച്ച ശരീരത്തെ, നിവർത്തിക്കൊണ്ട്, ‘ലാസരു, പുറത്തു വരിക,’ എന്ന വിളിച്ചപ്പോൾ, മരിച്ച് നാലു ദിവസമായിയിൽനം ഒരു മനഷ്യൻ, തന്റെ കാലുകളിൽ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. അത് അവനെ ഒരു മനഷ്യനം മേലെക്കൊണ്ടുപോകുന്നു, അത് ഒരു മനഷ്യനിലൂണ്ടായിയിൽനം ദൈവമായിയിൽനം.” ദൈവത്തിന്മല്ലാതെ, മരിച്ചവനെ ഉയിർപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതാർക്കാണ്? അവൻ ജീവനം പുനഃത്തമാനവും ആക്കുന്നു! അത് ശരിയാണ്.

84 ക്ഷീണിയിൽനായി, അന്ന രാത്രിയിൽ സമുദ്രത്തിൽ, അവൻ അവിടെ ആയിയിൽനാപ്പോൾ, ബോട്ടിൽന്നു പിന്നിലായി കിടക്കകയായിയിൽനം, അവനെ അന്ന രാത്രിയിൽ തന്നെ മുക്കിക്കളയുമെന്നു പതിനായിരക്കണക്കിനു പിശാചുകൾ ശ്രദ്ധം ചെയ്തിയിൽനം, അപ്പോൾ, കൊടുക്കാറ്റ് അടച്ചുകൊണ്ടിയിൽ, കടലിൽ ആ പഴയ ബോട്ട്, ഒരു കുപ്പിയുടെ അടപ്പു പോലെ ചാഞ്ചാടിയിയിൽനം. ആ പിശാചുകൾ ചിന്തിച്ചിയിൽനാൽ, “ഞങ്ങൾക്ക് അവനെ ഇപ്പോൾ കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അവൻ ഉരഞ്ഞുകയാണ്; ഞങ്ങൾ എല്ലാവരെയും ഒരമിച്ച് മുക്കിക്കളയും.” ഓ, അവൻ ഒരു മനഷ്യനായിയിൽനം, ക്ഷീണമുള്ളവനായിയിൽനം, എന്നാൽ അവൻ എഴുന്നേറ്റ്, തന്റെ കാൽ ബോട്ടിനെ കരയ്ക്കപ്പിക്കുമ്പോൾ കെട്ടിയിട്ടുന്ന മുന്നിൽ ചവിട്ടിക്കൊണ്ട്, അതിനെ നോക്കി പറഞ്ഞു, “ശാന്തമാളി,” കാറ്റം തിരുമാലകളും അവനെ അന്നസർിച്ചു. അത് ഒരു മനഷ്യനം മേലായിയിൽനം.

⁸⁵ അവൻ മലയിൽ നിന്നും ഇരങ്ങുപോൾ, അവന് വിശനൂ, അവൻ ഒരു മനഷ്യനായിതന്നു, എന്തെക്കിലും ഭക്ഷിക്കാനായി ഒരു രൊട്ടിയുടെ കള്ളമേരു, ഒരു അത്തിപ്പുഴത്തിനോ മറ്റൊരു നോക്കിയിതന്നു. എന്നാൽ അവൻ അണബ്പുവും രണ്ട് മീറ്റും കയ്യിലെടുത്ത്, അയ്യായിരും പേരെ തീറ്റിക്കുപോൾ, അത് ദൈവം ആ മനഷ്യൻിലായിതന്നു. അത് ശരിയാണ്.

⁸⁶ ഓ, ഓരോ മനഷ്യത്വം എപ്പോഴേക്കിലും ഒരു ചെറിയ വിധമെങ്കിലും ശരി അത് വിശസിക്കും, എല്ലാ കവികളും അതു വിശസിച്ചിതനു. ഒരു ഇങ്ങനെ എഴുതിയതിൽ രാഖാശ്വരവുമില്ല.

ജീവിച്ചുകൊണ്ടെന്ന അവൻ സ്നേഹിച്ച; മരിച്ചുകൊണ്ട്,

അവൻ എന്നെന്ന രക്ഷിച്ച;

അടക്കത്താൽ, അവൻ എൻ പാപങ്ങളെ ചുരുക്കി;

ഉയിർത്തെഴുനേറ്റ്, അവൻ എന്നേയും നീതീകരിച്ച;

ഒരുന്നാൾ അവൻ വരുത്തു, ഓ മഹത്തായ നാൾ!

⁸⁷ എല്ലീ പരോന്നെറ്റ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാട്ടുകളെ വിൽക്കാനാകില്ല. ഒരുന്നാൾ, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രഭാവത്താൽ വിരഞ്ഞലിച്ചുകൊണ്ട്, ഒരു പോ കയ്യിലെടുത്ത്, അവൻ ഉത്തരാടന പാട്ട് എഴുതി, അവൻ അത് എഴുതുപോൾ:

യേശുവിൻ നാമത്തിൻ അധികാരത്താൽ സകലയും
ആർപ്പിടട്ട!

ഉത്തമാർ സാഷ്ടാംഗം നമിക്കെട്ട്;

രാജകീയ കിരീടം കൊണ്ടുവരുടെ,

സകലത്തിനും കർത്താവായി അവുന്ന കിരീടം

ചൂടിക്കാം! (ഹണ്ണലൂപ്യാ!)

⁸⁸ തീർച്ചയായും, അവൻ അതായിതന്നു എന്നാണ് നാം വിശസിക്കുന്നത്. അതെ, സർ.

⁸⁹ ആ നൃതന ദിവസത്തെ ചിത്രകളിൽ നിന്നും മാറി, അവർക്ക് ഇപ്പോൾ അസാദ്യമായതിനെ വിശസിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ എന്തെങ്കിലും സംഭവിക്കുന്നതു കാണാനായി, പൂതു ജീവൻ കാണാനായി, അസാദ്യമായതിനെ നിങ്ങൾക്കും വിശസിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവൻ അത് തിരിച്ചിരിഞ്ഞെന്നുണ്ടിൽ... എന്നാൽ അവൻ വചനമാണെന്ന അവർ തിരിച്ചിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന എക്കിൽ, പിന്നെ ആ അസാദ്യമായത് സംഭവിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്, എന്തെന്നാൽ അവൻ സ്വഷ്ടാവാൻ, അവൻ പറയുന്ന സകലതും അവനോട് ചേർന്ന നിൽക്കും.

90 “വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് സകലതും സാദ്യമാണ്.” അത് അവൻ്റെ വചനമാക്കുന്നു. അസാധ്യമായത് സാക്ഷാത്കാരമാക്കുന്നത് ദൈവം അതിനെ അവൻ്റെ വചനത്തിനേൽക്കേ എടുക്കുന്നോണ്. അതെ, സർ. ദൈവം അതിനെ അവൻ്റെ വചനത്തിനേൽക്കേ എടുക്കുന്നോൾ, ആ അസാധ്യമായവയെല്ലാം സാക്ഷാത്കാരമായിത്തുറന്നു. അത് അങ്ങനെ സംഭവിക്കുട്ട് എന്ന ദൈവം പറയുന്നോൾ, നീങ്ങൾ ആ വചനത്തെ എടുത്ത കൊണ്ട് അതിനെ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ, ആ അസാധ്യമായത് സംഭവിക്കുന്നതായി കാണാം. അത് തീർച്ചയായും ഉണ്ടാകും.

91 എന്നാൽ ശ്രദ്ധിക്കും, അതെല്ലാമായിത്തുറന്നിട്ടും, അവർ പറഞ്ഞു, “ഇപ്പോഴും കർത്താവെ, ദൈവത്തിനോടു നീ എളു ചോദിച്ചാലും, ദൈവം അതു ചെയ്യും.” അവനിൽ നിന്നും ആ വാക്ക് കടന്നവന്നുകിൽ അവർക്ക് അതുണ്ടാകും എന്നാണിത്തുറന്നു. ആ വചനത്തെ എടുക്കുക, അതുമാത്രമാണ് അവർക്ക് ആവശ്യമായിത്തുറന്നത്. അതെ, അത് അവളുടെ ഏറ്റവും അനധികാരി സമയമായിത്തുറന്നു, യേഥു കടന്ന വന്ന വിജിച്ച്. ഓ, എന്തൊരു കാര്യമായിത്തുറന്ന അവർ കണ്ടത്, ഒരു ഉയിർത്തുതുണ്ടോ!

അനധികാരിയിൽന്നു മണിഞ്ഞുകൾ വന്നിട്ടുള്ള മറ്റ് ചിലരെങ്കി നമ്മക്ക് നോക്കാം.

92 ഒരിക്കൽ ഇന്നയോബ്, എന്ന പേരോടുള്ളിയ ഒരവൻ ഉണ്ടായിത്തുറന്നു, വൈബിളിലെ പഴയ പ്രവാചകമാരിൽ ഒരാളായിത്തുറന്നു. അവൻ ഒരു മഹാനായ മനഹ്യനായിത്തുറന്നു. അവൻ— അവൻ കർത്താവിനെ സ്നേഹിച്ചിത്തുറന്നു, എപ്രകാരമാണോ എല്ലാം ചെയ്യുണ്ടെതെന്നവൻ അറിഞ്ഞ പ്രകാരം അവൻ ചെയ്തുപോന്നു. അവനെ പതിരപാറാനായി സാത്താൻ ആഗ്രഹിച്ചിത്തുറന്നു. അതുകൊണ്ട് അവൻ ഒരു റിവസം ദൈവത്തോടു ചോദിച്ചു... അതെ, ദൈവം അവനോടു പറഞ്ഞു, കുച്ച തുടി സ്നേഹമാക്കിയാൽ, “സാത്താനെ, നീ എവിടെയായിത്തുറന്നോ?”

93 അവൻ പറഞ്ഞു, “ഓ, ഭൂമിയിൽ അങ്ങോടും ഇങ്ങോടുമായി ഉടക്കി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിത്തുറന്നു.”

94 അവൻ ചോദിച്ചു, “നീ എൻ്റെ ഭാസനായ ഇന്നയോബിനു മേൽ ദുഷ്ടി വെച്ചോ? ഭൂമിയിൽ അവനെപ്പോലെ മറ്റായമില്ല. അവൻ നിഷ്ഠുളകും നേതൃത്വവമനമാണ്.”

95 “ഓ,” അവൻ പറഞ്ഞു, “തീർച്ചയായും. നീ അവൻ എല്ലാം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു, അവന്നവേണ്ടി സകലതും ചെയ്യുന്നു. അവൻ

ങ്ങ മഹാനായ മരഖ്യൻ എന്നതു തീർച്ചയാണ്. എന്നാൽ ഒത്തവണ എന്നിക്ക് അവനെ കിട്ടുട്ട, ഞാൻ ആ എകതാളത്തെ മാറ്റും. അവനെക്കാണ്ട്, ഞാൻ നിന്റെ മുഖ്യ നോക്കി, നിനെ ശപിക്കമരാക്കം.”

96 അവൻ പറഞ്ഞു, “നിന്നു അതു ചെയ്യാവുന്നതാണ്.” അതാണ് ഒരു വിശ്വാസിയുടെ മലുള്ള അവൻ വിശ്വാസം. എത്രകൊണ്ടാണ്? അവൻ അനന്തനാക്കാനും. അവൻ നിത്യനാക്കാനും. അവൻ ആരംഭം തുടങ്ങി അതിന്റെ അവസാനം വരെ അറിയുന്നു. സാത്താന് അത് ചെയ്യാനാകില്ലെന്നും അവൻ അറിയുന്നു. കാരണം, അവൻ വചനമാക്കാനും, ഇന്നയോബ് എത്ര ചെയ്യുമെന്നും അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

97 ഇപ്പോൾ, ഓർത്തു, ഇന്നയോബ്, അവൻ അവനെ ചിരഞ്ഞുകളാൽ ബാധിച്ചു, അവൻ കാണ്ടിയും കൊന്നു, അവനുണ്ടായിരുന്ന സകലതും എത്രയുള്ളതും അവൻ ആരോഗ്യം പോയോധിയിരുന്നു. അവൻ ആശാസകർ വന്നതിനു ശേഷവും, അവൻ ഒരു രഹസ്യ പാപിയാണുന്ന ദോഷം ചുമതലിയതല്ലാതെ അവർക്കും ധാതോനം ചെയ്യാനായില്ല. വയസ്സു ചെന്ന ഇന്നയോബ് അവൻ അതുയേരെ ദുഃഖമുള്ള ആ തുടങ്ങേതയ്ക്ക് വന്നത്തിയിരുന്നു.

98 ആദ്യമായി, നിങ്ങൾക്ക് തീവ്രമെന്നരാശുത്തിലേള്ളുക്കടക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ വഴിയുടെ ഏറ്റവും അവസാനത്ത് എത്തിച്ചേരേണ്ട സമയം നിങ്ങളിൽ കടന്ന വരേണ്ടതുണ്ട്.

99 ഇന്നയോബ് തന്റെ വഴിയുടെ അവസാനത്ത് എത്തിയപ്പോൾ, അവൻ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ജനിച്ച ദിവസവും, ഒരു ആൺ ജനിച്ച എന്ന പറഞ്ഞ രാത്രിയും നശിച്ചപോകുട്ട, സുരൂൻ പ്രകാശിക്കാതെയും, രാത്രിയിൽ ചന്ദ്രൻ പ്രകാശം കൊടുക്കാതെയുമിരിക്കുട്ട, ആ പേര് ദർക്കല്ലം പറയാതിരിക്കുട്ട.” അത്തരത്തിലെ ഗൗരാശുത്തിൽ എത്രപോഴാണ്, യേശു കടന്ന വയന്ത്. അവൻ താഴേയ്ക്ക് നോക്കി, ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ ഒരു മരഖ്യനായി, ഒരു പുണ്ണം ചന്താലും, അതു വീണ്ടും വസന്തമാക്കോൾ കടന്ന വയന്ത്, ഞാൻ കാണുന്നു. ഒരു മരം അടിപതിയാലും, ജലത്തിന്റെ മണത്താൽ അത് വീണ്ടും കടന്നവയനും.” സസ്യാദികൾ സകലതും വീണ്ടും ജീവിക്കന്നതായി അവൻ കണ്ടിരുന്നു, എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു, “ഒരു മരഖ്യൻ മരിക്കുന്നു, അവൻ ആത്മാവ് അവനെ വിട്ടുപോകുന്നു, അവൻ എവിടെയാണ്?” താൻ പ്രായമായ ഒരു മരഖ്യനാണുന്ന അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, “അവരവേണ്ടി വിലപിക്കാനായി അവൻ ആൺമകൾ കടന്നവനും, അവൻ അതിനെ ദർശിച്ചില്ലെന്നും, ഓ,

നീ എന്ന പാതാളത്തിൽ മരച്ചവെകയും നിന്റെ കോപം കഴിയുവോളം എന്ന ഒളിപ്പിക്കയും എനിക്ക് ഒരവധി നിശ്ചയിച്ചു എന്ന ഓർക്കകയും ചെയ്യേക്കിൽ കൊള്ളായിത്തന്നു. നാം അങ്ങനെ പോയ്ക്കാണ്ടിരിക്കാം. അങ്ങനെ മുന്നോട്ട് പോയ്ക്കാണ്ട്, സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം. അവൻ നെന്നരാശ്യത്തിന്റെ അവസാന ഘട്ടത്തിലായിത്തന്നു, അവൻ. “എത്ര സംഭവിക്കും? ഇലകൾ ജീവിക്കുന്ന, മരത്തിലേയ്ക്ക് അവ തിരികെ വരുന്ന, പുകൾ വീണ്ടും തിരികെ വരുന്ന, മറ്റു സകലതും തിരികെ വരുന്ന, എന്നാൽ മനഷ്യൻ മരിച്ച് ആത്മാവ് അവനെ വിട്ടാൽ!” അവൻ വളരെ നെന്നരാശ്യത്തിലായിത്തന്നു. ആ പ്രായത്തിൽ അവന് എത്ര സംഭവിക്കും എന്നവന് അറിയില്ലായിത്തന്നു.

¹⁰⁰ അവന് അങ്ങനെ സംഭവിച്ചപ്പോൾ, യേഹു കടന്ന വന്നു. ദൈവം അവൻ കണ്ണകളെ ആകാശത്തിലേയ്ക്ക് നോക്കിച്ചു, അവസാന നാളുകളിൽ യേഹു വരുന്നത് കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

¹⁰¹ ആ അസ്യകാര മൺിഷിൽ അവൻ ഭാരൂ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, “ദൈവത്തെ ശപിച്ചിട്ട് പോയി മരിക്കും,” അപ്പോഴും അവൻ പറഞ്ഞത്, “സ്നീയേ, നീ ഒരു വിശ്വിയായ സ്നീയേപ്പോലെ സംസാരിക്കുന്നു. കർത്താവ് തന്നു, കർത്താവ് എടുത്തു, കർത്താവിന്റെ നാമം വാഴുപ്പുട്ടമാരാക്കടു.” അവൻ ഭാരൂപോലും അവനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞതിനും. അവൻ സദ അവനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞതിനും. സകലതും അവനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞതിനും.

¹⁰² ആ ഇങ്ങിന്റെ മൺിഷിൽ, അവിടെ നിന്നും എവിടേയ്ക്കാണ് പോകുന്നത് എന്ന് അവന് അറിയാനാകാതിന്നപ്പോൾ, യേഹു കടന്ന വന്നു. അപ്പോൾ അവൻ ആർത്ത വിളിച്ചു “എന്റെ വീണേടുപുകാരൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന, അവസാന നാളുകളിൽ അവൻ ഫ്രേമേൽ നിൽക്കും, എന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു. ഈ ശരീരത്തിലെ തുക്ക് പുളുകളാൽ നശിച്ചാലും, ഞാൻ ദേഹസഹിതനായി ദൈവത്തെ കാണും, ഞാൻ അവനെ നേരിൽ കാണും.” അവൻ എറ്റവും അസ്യകാര മൺിഷിൽ, യേഹു കടന്ന വന്നു. അതെ, സർ.

¹⁰³ മോശേ, മോശയ്യും, യിസ്രായേലിൽ വെച്ച് എറ്റവും ഇങ്ങിന്റെ സമയമുണ്ടായി. അവനെ എല്ലിച്ച ശുമതലയിൽ അവൻ കൂത്യമായും മുന്നോറിക്കാണ്ടിനും; അവിടെ കൂറിക്കാട്ടിൽ വെച്ച് ദൈവത്തെ സന്ധിച്ചിനും, അപ്പോൾ പരയപെട്ടു, “ഞാൻ ആകന്നവൻ ഞാൻ ആകനും.” അവൻ കടന്ന പോകകയും, അവൻ പ്രവൃത്തിയെ അനുകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, ദയമേനോസും, ദയനോസിനമേലും, മരംലാറ്റിനെന്നയും അവൻ ജയിച്ചു. ഇതിലെല്ലാം, അവൻ ദൈവത്തേരാക്കു വിശസ്തനായി നിന്നും. അവസാനം അവൻ യിസ്രായേലിനെക്കാണ്

വിശസിപ്പിച്ച്. ഈതാ അവൻ മിസ്റ്റായീമിൽ നിന്നും പുറത്തു വന്ന്, വാദത്ത ദേശത്തെയ്ക്ക് പോകുന്നോൾ, “നീ എന്നു ഈ പർവ്വതത്തിൽ ആരാധിക്കും,” എന്ന് അവിടെ വെച്ച് ദൈവം പറഞ്ഞിതുന്നു. അത് ദൈവത്തിലെ വചനമായിതുന്നു. മോശേയ്ക്ക് ആ പർവ്വതത്തിലേയ്ക്ക് പോകേണ്ടതാണ് എന്നിണ്ടിതുന്നു. ആമേൻ. ദൈവം അങ്ങനെ പറഞ്ഞിതുന്നു! ഒരു ഫെറോറം അവനെ കൊല്ലുൻ കഴിയില്ല. ഒരു പിശാചിരം അവനെ കൊല്ലുൻ കഴിയില്ല. യാതൊന്നിരം അവനെ കൊല്ലുൻ കഴിയില്ല. അവൻ ആ പർവ്വതത്തിലേയ്ക്ക് വരികയാണ്. ആമേൻ! ഹല്ലേല്ലയാ! ഞാൻ ഭക്തപരവശനായിതീതുന്നു. അവൻ ആ പർവ്വതത്തിലേയ്ക്ക് പോകുകയാണ്.

¹⁰⁴ അങ്ങനെ തന്നെ നാം നമ്മുടെ വഴിയിലായി മഹത്തത്തിലേയ്ക്ക് പോയ്ക്കാണിരിക്കുന്നു. യാതൊനും നമ്മും നിർത്താൻ പോകുന്നില്ല. ഇല്ല, സർ. ദൈവം തന്റെ വചനത്തെ സമർപ്പിക്കാൻ പോകുകയാണ്. എത്തു സംഭവിക്കുന്ന എന്ന ഞാൻ കാര്യമാക്കുന്നില്ല, എങ്ങനെന്നെയാക്കയായാലും, അവൻ അതു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു. അതെ.

¹⁰⁵ അവൻ്റെ വഴിയിൽ, നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട വഴിയിൽ തന്നെ ആയിരുന്നു. ഇവിടെ അവൻ, പർവ്വതങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പെട്ട തെരുവുകളുണ്ട്. അവൻ്റെ പിന്നിലായി ഒരു ബഹുമുഖം മുഴക്കുവും അവൻ കേൾക്കുകയും ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത് എന്നാണ്? ആയിരങ്ങളായി, ഫെറോറണ്ടെ രമണ്യർ; പടച്ചയണിണ്ടത്, കന്തങ്ങളും മറുമേന്തി, അവരെ ഓടിച്ചിട്ട് ചാവിട്ടേതെഴു കളയേണ്ടതിന്റെ; വന്നകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവിടെ അതാ ചെങ്കടൽ, അവൻ്റെ വഴിയച്ചിരിക്കുന്നു. അവന് എത്തു ചെയ്യാനാക്ക? അവൻ കടന്നപോയി... അവൻ നിരാശനായി തീർന്നു. ജനങ്ങളും നിലവിളിക്കുകയാണ്, “ഓ, ഇപ്പോൾ നാം എവിടെയ്ക്ക് പോകും. ഫെറോറം കുറവുണ്ടു് നമ്മുടെ കാലാഭ്യർഷി നമ്മിലും കടന്നപോകും. നമ്മുടെ കണ്ണുങ്ങൾ ഇന്ന് വന്നാൽരത്നതിൽ വെച്ചു തന്നെ മരിച്ചപോകും.”

മോശേ നിലവിളിച്ച്, “ഓ ദൈവമേ!”

¹⁰⁶ അപ്പോൾ യേശു കാഴ്ചയിൽ വന്നു. അശ്വിസ്തം അവനായിരുന്നു. അത് ശരിയാണ്. അവൻ താഴേയ്ക്ക് വന്ന് അവനും അപായത്തിരം ഇടയിലായി തുങ്ങിക്കിടന്നു. ആമേൻ. അവൻ നമ്മുടെ ഇടനിലക്കാരനാണ്. അവനാണ് ഇടയ്ക്കുന്നവൻ, ആമേൻ, ഒരു മല്ലുസ്ഥൻ. അവൻ അവിടെ നിന്നും, അവിടെത്തുനെ നിന്നും; അതിനെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്തേ മതിയാവു എന്നു ശ്രമിച്ചുനോക്കാൻ വന്നു,

മിസ്രായീമുർക്കാ ഇത്തടായിരുന്നു. അതിലുടെ കടന്നപോകേണ്ടതിന്, അവൻ അവർക്കു വെളിച്ചുമായിരുന്നു. അടുത്ത പ്രാതത്തിൽ കാറ്റ് വളരെ ശക്തിയായി അടിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ആ രാത്രിയിൽ, അപ്പോൾ അവൻ എന്നാണ് ചെയ്ത്? അവന് ഒരു അശിസ്തംഭത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിലായി വരേണ്ടിവനു.

107 അവൻ ഇപ്പോഴും അതേ അശിസ്തംഭമാണുന്നു, ഓർത്തിരിക്കുക. അതെ, സർ. അവൻ ഭ്രമിയിലായിരുന്നപ്പോൾ, അവൻ പരഞ്ഞു, “ഞാൻ ദൈവത്തിൽ നിന്നും വന്നു, ദൈവത്തിക്കലേയ്ക്ക് പോകുന്നു.”

108 അവൻ മരണത്തിനും, അടക്കത്തിനും, പുനരുത്ഥമാനത്തിനും, ആരോഹണത്തിനും ശ്രേഷ്ഠം; വിശ്രദിച്ച പെണ്ണലോസ്, അവൻ ദമാസ്കസിലേയ്ക്ക് പോകുന്നും, അവനു ആ അശിസ്തംഭ നിലത്ത് തളളിയിട്ടും. അവൻ ഒരു എഞ്ചുഡായനായിരുന്നു എന്നും, ഓർക്കുക്കുക. അവൻ ഇങ്ങനെയല്ലെങ്കിലും ചോദിച്ചത്...അവൻ ചോദിച്ച, “കർത്താവേ, നീ ആരാണ്?” ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലെ വലിയ അക്ഷരങ്ങളായ എൽ-ഇ-ആർ-ഡി (L-o-r-d), എന്നാൽ എല്ലാവീം. “ഞാൻ ആരെയാണ് ഉപദ്രവിക്കുന്നത്, നീ ആരാണ്?”

അവൻ പരഞ്ഞു, “ഞാൻ യേഥുവാകുന്നു.”

109 ആമേൻ! ഹല്ലേല്ലയാ! അവൻ ആദ്യനും അന്ത്യനമാകുന്നു. അവൻ ഇന്നും അതുതനെനു. “കുറതെന്നൊന്നു കഴിഞ്ഞാൽ ലോകം എന്നു കാണുകയില്ലെന്നു, നിങ്ങളോ എന്നു കാണാം. ഞാൻ നിങ്ങളില്ലെന്നു, നിങ്ങളോടൊപ്പവും ഉണ്ടായിരിക്കും.” അതേ അശിസ്തംഭം, അതേ ദൈവം അതേ കാര്യം തനെ, മാറ്റമില്ലാത്ത വാദാനുമായി, തന്റെ വചനത്തെ സാക്ഷാത് കരിക്കുന്നു. “ഞാൻ തനെ ജീവനും പുന്നഃത്ഥമാനവും ആകുന്നു. ആയിരുന്നവനും, ആയിരിക്കുന്നവനും, വരാനിരിക്കുന്നവനും, ഞാൻ തനെ.” അതെ, സർ. അതെ.

“ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ മതദ്രോമിയിൽ വെച്ച് മന തിനു.”

110 അവൻ പരഞ്ഞു, “അവർ, എല്ലാവയം, മരിച്ചു. എന്നാൽ ഞാൻ ആകന്നവൻ ഞാൻ ആകുന്നു.” മോശേ...കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കൂറിച്ചേടിയിലെ, അതായിരുന്നു ഞാൻ ആകന്നവൻ. അവൻ ഇന്നും ഞാൻ ആകന്നവനാകുന്നു, ഞാൻ ആയിരുന്നു എന്നല്ല; സദാ സമയത്തും, വർത്തമാന കാലത്തിലെ, ഞാൻ ആകന്നവൻ.

111 നാം ഇവിടെ കണ്ണപിടിച്ചത് എന്നെന്നാൽ മോശേ ഇവിടെ മൂലയ്ക്കുന്ന കുണ്ടു ഇരഞ്ഞി വരികയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോൾ, ബൈബിൾ അതു പറയുന്നു, അതായത്, “മിസ്രായീമിലെ നികേഷപങ്ങളെക്കാൾ മോശേ കുണ്ടുവിന്റെ നിന്നും വലിയത് എന്നെന്നുണ്ടി.” കുണ്ടുവിന്റെ

നിന്ന! ക്രിസ്തു അഭിഷേകമായിതന്നു, ദൈവത്തിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടു വന്ന ലോഗോസ്. ആ ദുരൻ, ആ ദുരൻ ക്രിസ്തുവായിതന്നു എന്ന ഏതൊരു ബൈബിൾ വായനക്കാരും അറിയാം. അവൻ അവിടെ വന്നാന്തരത്തിലുണ്ടായിതന്നു, അവിടെ അവൻ എങ്ങനെ പ്രത്യക്ഷമാകേണ്ടിയിതനോ ആ വിധത്തിൽ തന്നു, അവൻ കടന്ന വന്നു. ദൈവത്തിനു മഹത്യം!

¹¹² അതെ ക്രിസ്തു തന്നു, അവനെ പ്രത്യക്ഷമാക്കിക്കൊണ്ട്, ആ ഫ്രൈപ്പത്തിൽ കടന്ന വന്നിരിക്കുന്നു.

¹¹³ അവരെ പുറത്തെഴു കൊണ്ടപോകമെന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞിതന്നു. അവൻ അതു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കയായിതന്നു. അവിടെ അവൻ തന്റെ ചെന്തേതാടാപ്പും നിൽക്കാനായി, അതിനെ സമർത്ഥിക്കാനായി, വന്നു. അവൻ മാർത്തയോടു ചെയ്തപോലെ, അവൻ വന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അനന്തരം അവൻ വിളിച്ചു അവൻ ചോദിച്ചു, “മോശേ, നീ എന്നോട് എന്തിനും കരയുന്നത്? നിങ്ങൾ മുന്നോട്ട് പോയെങ്കിൽ എന്ന്, ഈ ജനങ്ങളോടു പറയുക.” ആ ഇങ്ങനെ മണിക്കൂറിൽ, ചെങ്കടൽ തുറന്നു വന്നു, ദൈവ വചനത്തിന്റെ പുർണ്ണികരണാന്തിനായി, അവരുടെ യാത്രയിൽ, അവൻ അതിലുടെ കടന്ന പോയി. അതെ, മോശേയും, അനധകാരത്തിന്റെ സമയം, അനന്തരം യേശു കടന്ന വന്നു. നമ്മക്ക് ഈപ്പോൾ സമയമുണ്ട്... പിന്നെ അവൻ മോശേയെ വിളിച്ചു.

¹¹⁴ മറ്റൊരു ചെറിയ മരംപുനിലേയ്ക്കും. നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കാൻ തെങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവർന്തെ പേര് യായിരോസ് എന്നായിതന്നു. അവരിൽപ്പെട്ട അനേകർ ഇന്നും ലോകത്തുണ്ട്. അവൻ ഒരു രഹസ്യ വിശ്വാസിയായിതന്നു. അവൻ യേശുവിനെ സ്നേഹിച്ചിതന്നു. അവൻ അവനെക്കുറിച്ച് കേട്ടിരുന്നു. അവൻ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിതന്നു. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ നോക്കു, അവൻ അരുട്ടും തന്നു സ്വയം ഒരു വിഭാഗീയ സഭയിൽ അംഗത്വം എടുത്തിതന്നു. അതെ, അവൻ—അവൻ—അവൻ—അവൻ.... അവന്ത് ഉപേക്ഷിച്ച് പുറത്തു വന്ന് എറ്റവും കഴിഞ്ഞിതന്നില്ല. അവൻ അതു വിശ്വസിച്ചിതന്നു, എന്നാൽ അവൻ അതു എറ്റവും പറയാൻ കഴിഞ്ഞിതന്നില്ല, അതുകൊണ്ട് അവൻ അവിശ്വാസികളുമായി ചേർന്നു നടക്കേണ്ടിയിതന്നു. എന്നാൽ അവൻ വാസ്തവമായും വിശ്വസിച്ചിതന്നു.

¹¹⁵ ഒരു മരംപുൻ ആ വിധത്തിലായി തീരന്നോൾ, ചില നേരങ്ങളിൽ ദൈവം അവനെ ചില എറ്റുമുട്ടിലേയ്ക്കു കൊണ്ടവയന്നത്,

നിങ്ങൾക്കിരിയാം. നെന്നരാശ്യമുണ്ടാക്കേണ്ടാണ് നാം വാസ്തവമായും നമ്മുടെ നിറത്തെ കാണിക്കുന്നത്, നാം വാസ്തവമായും എന്നാക്കുന്ന.

116 അതിനാൽ അവൻ അവിടെയായിതുന്ന, ആദ്യതന്നെ അവിശാസികളുമായി ചേർന്നിരിക്കയും, അവൻ അവിടേയ്ക്ക് കടന്ന ചെന്ന്, തന്റെ പേരിനെ ആ പുസ്തകത്തിലും മറ്റും എഴുതിച്ചേരുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവൻ ഒരു പുരോഹിതനായിരുന്നു, അതുകൊണ്ട്, അവന്—അവൻ ഒരു ഏറ്റവും പരിച്ചിൽ നടത്താൻ കഴിയില്ലായിരുന്നു, കാരണം അത് അവൻറെ അന്നത്തിന്റെ ചീട്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, എന്നാൽ അവൻ അപോഴും യേഥുവിനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു.

117 ഒരു ദിവസം, അവൻറെ കണ്ണതുമോൾക്ക് രോഗം പിടിപെട്ടു, എന്നെന്ന്. അവൻ, ഒരു സംശയമുണ്ടും ആ മനഷ്യൻ, അവൻ... അങ്ങനെയായിട്ട്, ഡോക്ടറെ വിളിച്ചിരിക്കും. ഡോക്ടർ വന്ന, കട്ടിയെ പരിശോധിച്ചു അവളുടെ പനി മോശമായി മോശമായി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കുച്ച നേരും കുടുക്കുന്ന അവർക്ക് അതുകൊണ്ടെങ്കിലും, മരുപ്പാമായിട്ടും, അവർ മരിക്കേണ്ട വക്കിലേയ്ക്ക് വന്നു. അവൻ തീവ്രദുഃഖത്തിലായി തീർന്നു. അവൻ എന്നെങ്കിലും ചെയ്തേ മതിയാവും. അവൻ—അവൻ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് അറിയില്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവൻ ചിന്തിച്ചു, “അവൻ എവിടെയാണ്, എനിക്ക് അവനെ കണ്ടപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ.” അവൻ അതിനായി, നിക്കോദമോസ്, ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച നടത്താനായി, രാത്രിവരെയും കാത്തിരുന്നതുപോലെ അവൻ, അർത്ഥരാത്രിവരെ കാത്തിരുന്നില്ല. പ്രവൃത്തിക്കേണ്ട സമയം എത്തിയിരിക്കുന്നു, പ്രവൃത്തിക്കേണ്ട സമയം എത്തിയിരിക്കയും, അവൻ അപോൾ തന്നെ പ്രവൃത്തിക്കയും വേണമായിരുന്നു.

118 ഞാൻ ഇങ്ങനെ വിചാരിക്കുന്ന, സഹോദരാ, സഹോദരി, ഇപ്പോഴും അതേ വിധം തന്നെ. പ്രവൃത്തിക്കാരളും സമയം വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു. വിശ്വസിക്കുകയോ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കയോ ചെയ്യാനെല്ലു സമയം വന്നിരിക്കുന്നു. ആ വേർപ്പെടുത്തുന്ന നിര ഓരോ പുത്രപുനിലേയ്ക്ക് സ്ത്രീയിലേയ്ക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു. അത് ഒരു കണ്ണതിലേയ്ക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ നിങ്ങൾ ആ നിരയെ വിട്ടപോകുമ്പോൾ, ഒരേ ഒരു കാര്യമേ അവഗ്രഹിക്കുന്നെല്ലും, അത് ന്യായവിധിയാണ്, നിങ്ങൾ കൂപയുടെയും ന്യായവിധിയുടെയും മദ്ദു കടന്ന പോകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ ആ നിരയെ കടന്ന പോകുന്നു.

119 ഓർക്കു, അവൻ തീവ്രദുഃഖത്തിലായി തീരേണ്ടിയിരുന്നു. എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് അവൻ അറിയില്ലായിരുന്നു. അവിടെ അവൻറെ പുരോഹിതനാർ നില്ലുന്നാണ്ടായിരുന്നു, എല്ലാ രബ്ബിമാരും അവൻറെ

ചുറ്റിലും നിന്നിതന്നു. അവൻസ് കൂട്ടായും അവിടെ താഴേയ്ക്ക് വന്ന്, അവിടെ അവനോടൊപ്പം നിന്നുകൊണ്ട്, ഈ ചെറിയ ബാലു മരിക്കുന്നത് നോക്കുന്നാണെന്നുതന്നു. പുരത്ത് ഡോക്ടർ, തന്റെ കൈ മടക്കിപ്പിടിച്ച്, കൈ കടഞ്ഞുകൊണ്ട് നിന്നിതന്നു, “എനിക്കുറിയാവുന്ന സകല മതനം കൊടുത്തു നോക്കി, എന്നിട്ടും...”

120 നോഞ്ച്, എല്ലായ്യോഴം പ്രവർത്തിച്ചിതന്നത് യേശുവായിതന്നു. ഒരു ഉദ്ദേശ്യത്തിനായിട്ടായിതന്നു യേശു ഇത് ചെയ്ത്, ആ വ്യക്തിയിൽ നിന്നും തനിനിറത്തെ പുരത്തെടുക്കുന്നു. കുച്ച കഴിയുമ്പോൾ, അവൻ കടനു ചെന്ന് തന്റെ പുരോഹിത കപ്പായവും, കൂത്തു തൊപ്പിയും ധരിച്ച കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എനിക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നു.

“നീ എവിടെ പോകുന്നു?”

121 “ഞാൻ...അവൻ ആ നദിയുടെ അടക്കലുണ്ടുന്ന ഞാൻ കേട്ടു. ഞാൻ അവനെ തേടി പോകുന്ന! ഓ, എന്നു! അവൻ അതാ പുരപെട്ടു പോകുന്ന!

122 തീരുദ്വാഃവത്തിന്റെ ആ മണിക്കൂർഖിൽ, അവന് ഒരു തീരമാനം എടുക്കുണ്ടായിതന്നു: തന്റെ കണ്ണതിനെ മരിക്കാൻ വിടണമോ, അത് വചനത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷമാക്കലാണെന്ന് അവൻ അറിയുന്ന എന്നതോ ആയിതന്നു. അവൻ ഒരു പുരോഹിതനായിതന്നു, അവൻ ആ വചനം വായിച്ചുതിനാൽ അറിയാമായിതന്നു, അത് ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷാത്കാരമായിതന്നു എന്നവൻ അതറിഞ്ഞതിയും. ദൈവം ക്രിസ്തുവിലായി, ലോകത്തെ തന്നോടൊപ്പം നിരപ്പിക്കുന്നതായിതന്നു. അവൻ അതറിഞ്ഞുന്നു, അവനെ ആ വിഷയത്താൽ തളളപ്പെടുകയായിതന്നു. അവൻ ഒരു തെറ്റ് ചെയ്യുണ്ടായിതന്നു, ഒന്നുകിൽ അവൻസ് കണ്ണതിനെ മരിക്കാൻ വിടണം അതല്ലെങ്കിൽ അവൻസ് എറ്റു പറച്ചിൽ നടത്തണം. അവൻ ആ തീരുദ്വാഃവത്തിലായപോൾ, എക്കുദേശേം ആ സമയമായപോൾ യേശുവിന് കടനു വരണ്ണമായിതന്നു. അവൻ അവനെ കാണാനായി പുരപെട്ടു പോയി. അവൻ പറഞ്ഞു, അവൻ പറഞ്ഞു, “നീ എണ്ണ പറഞ്ഞതാലും ശരി, ഞാൻ നിന്നോടൊപ്പം പോകും.” അവിടെ അതാ വഴിയിൽ വെച്ചു തന്നെ ഒരു സന്ദേശവാഹകൻ, ആ ഇതണ്ടെ കാര്യമായി ഓടിവയ്ക്കുന്നു, അവൻ തന്റെ എറ്റുപറച്ചിൽ നടത്തിയിതന്നു, അതായത് അവൻ അവനെ വിശ്വസിക്കുന്നു. അപോൾ സ്വയം തന്നെ പള്ളിശ്രേഷ്ഠനാക്കപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞിരിക്കയും, എല്ലാവുതും അവൻസ് മേൽ ഒരു കണ്ണ് വെച്ചുകുന്നു, അവൻ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു വിശ്വാസിയാണ്.

¹²³ അപ്പോൾ ഇതാ സദ്ഗവാഹകൻ ഓടി വന്നിട്ട്, പറഞ്ഞു, “ആരെയും ഉപദ്രവിക്കേണ്ട, നിന്റെ മകൾ നേരത്തെ തന്നെ മരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അവർ ഇന്നലെ മരിച്ചപോയി. അവർ നേരത്തെ തന്നെ മരിച്ചിരിക്കുന്നു. വേണ്ട, അതുമായി ഇനി കബളിക്കപ്പെട്ടു പോകത്തു്.”

¹²⁴ അപ്പോൾ, ഓ, അവൻ്റെ ചെറിയ ഗൃദയം നിലച്ചതുപോലെ തോന്നി. എന്നാൽ അവൻ നോക്കിയപ്പോൾ യേഥുവിന്റെ ആ കണ്ണകൾ കണ്ട്, ചോദിച്ചു, “ഈൻ നിന്നോട് പറഞ്ഞില്ലോ? ദേവതയിന്റെ മഹത്യം നീ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുകിൽ, ദയപ്പെട്ടതു്. നീ എന്തിനെക്കറിച്ചാണ് ദയപ്പെട്ടുന്നതു്? ഈൻ നിന്നോടാപ്പും പോകമെന്ന താൻ ആദ്യമേ നിന്നോട് പറഞ്ഞില്ലോ?”

¹²⁵ അവൻ വരക്കുമ്പോൾ മുന്നമേ തന്നെ അവൻ പറഞ്ഞിതുന്നു. അവൻ ഇതു ചെയ്യുമെന്നു, ആദ്യം തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുകയും, ഇവിടെ ഇതാ ചെയ്ത കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. ആമേൻ. നാം കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ വായിക്കകയും സംസാരിക്കകയും ചെയ്തതുപോലെ, അവൻ അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ അരങ്ങിലേയ്ക്ക് വരികയും അവൻ ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു അവൻ പറഞ്ഞിരിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇവിടെ ഇതാ അവൻ ചെയ്തകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നതു്?

¹²⁶ ഓർക്കു, അവൻ വന്നപ്പോൾ, അവൻ അവളെ മരിച്ചവരിൽ നിന്നും വിളിച്ചു. അവൻ അരങ്ങിൽ വരികയും അവളെ മരിച്ചവരിൽ നിന്നും വിളിക്കകയും ചെയ്തു.

വയസ്സും അനധികാരിയായ ബെർത്തലോമായി, ഒരിക്കൽ, തന്റെ ഏറ്റവും അനധികാരിയായിരുന്നു സമയവായി ചെന്നമുട്ടി.

¹²⁷ പുർണ്ണ സുവിശേഷ വാണിജ്യകാരാൽ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു പ്രഭാതക്ക്ഷണത്തിന് വേണ്ടിയാണ്, യേഥു അവിടെ, ദയർഹോവിൽ, പോയതു്, അവന് അവിടെ സക്കായി ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ അവിടെ പട്ടണത്തിലേയ്ക്ക് പോകുന്നോൾ, അവൻ അവനെ മരത്തിൽ വെച്ചു കണ്ടുമട്ടി. അങ്ങനെ അവൻ അവിടെ ആയിരുന്നപ്പോൾ... അതെ, അവന് മറ്റാനും സംഘടിപ്പിക്കാൻ കഴിയെല്ലാം, എനിക്ക് തീർച്ചയാണ്. കാണാനോ? അതുകൊണ്ട് അതുകഴിഞ്ഞതു് അവൻ അവിടെ നിന്നും തിരികെ വരുന്നോൾ, അവന്—അവന് അവനെ കിട്ടിയിരുന്നു, സക്കായി അവനോടാപ്പും പോയിരുന്നു.

¹²⁸ വയസ്സുന്നായ ബെർത്തലോമായി അവൻ്റെ ചെറുപ്പും മുതലേ അനധികാരിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് യേഥു പട്ടിവാരിലില്ലോടു കടന്ന വരും എന്ന വിചാരിച്ചിട്ട്, അവനായി അവൻ കാര്യത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അപ്പും

നേരം കഴിയുമ്പോൾ അവൻ ഒരു ആരാവാരം കേട്ടു, ഓരോത്തത്തും കടന്ന പോകുന്നണംഡായിത്തന്ന.

129 “ഹോയ! ഹോയ, നീ അവിടെയുള്ള മലയിലേയ്ക്ക് പോകുന്നണോ! ചെയ്യുന്ന—ചെയ്യുന്ന—ചെയ്യുന്ന...നീ മരിച്ചവനെ ഉയിർപ്പിച്ചുന്ന തെങ്ങൾ കേട്ടല്ലോ. അതുപോലെ അനേകം അവിടെ മലയുടെ മുകളിലായി സൗമിത്രത്രിയിൽ തെങ്ങൾക്കണ്ട്. നീ മിശ്രിഹായാബനകിൽ, നീയാണ് ആ മിശ്രിഹായെകിൽ, ഇവിടെ കടന്നവന് ഈ മരിച്ചവരെയല്ലാം ഉയിർപ്പിക്കു.” എന്ന പുരോഹിതൻ പറയുന്നത് അവന് കേൾക്കാമായിത്തന്ന.

130 അതേ പിശാച്ച തന്ന ഇന്നം ഉണ്ടുന്ന, നീങ്ങൾക്കിരിയാമോ, നോക്കു, മതത്തിന്റെ രീതിയിൽ, അതേ വിധത്തിൽ തന്നെയാകുന്ന, കാണാനോ?

131 “നീ മിശ്രിഹായാബനകിൽ, തെങ്ങളുടെ...മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കു; അവിടെ മുകളിലായി തെങ്ങൾക്ക് അനേകത്തണ്ട്. കടന്ന വരു.” അതുമല്ല, സകലതും, അലറി വിളിക്കുന്നമുണ്ട്. “പ്രവാചകന് ഓശനാ!” എന്ന് അലറി വിളിക്കുന്നവരുണ്ട്. മറ്റുപിലർ, ഇതുനും, അതെനും, മറ്റൊത്തും, ആർപ്പിടുന്ന. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കഴച്ചിലിലാണ്!

132 ഈ വയസ്സൻ വിചാരിച്ചു, “ഓ, എനിക്ക് അവനെ കൈവിട്ടു പോയി. അവൻ അവിടെ താഴേയ്ക്ക് വരുമെന്നും, അവൻ ഇവിടേയ്ക്ക് തന്നെ വരുമെന്നും ഞാൻ വിചാരിച്ചപോയി. ഞാൻ ശരിയായ സ്ഥലത്താലും ഇതുനിന്നുത്തും.” അവൻ ഉച്ചത്തിൽ വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൻ വിചാരിച്ചു, “അവൻ വചനമാബനകിൽ, അവൻ ദൈവം തന്നെ; അവൻ അങ്ങനെ തന്നെ ആയിരിക്കും.” അതിനാൽ, “ഓ, യേഥുവേ, ദാവീദ് പുത്രാ, എമേൽ കൃപ തോനേണമെ!” തീവ്യദുഃഖത്തിന്റെ ആ മണിക്കൂർക്കിൽ, അവൻ നിലവിളിച്ചു.

133 ഈപ്പോൾ യേഥു, നീങ്ങൾ ഇതിനെ ഓർത്തിരിക്കു, അത് യെരിഹോവിൽ വെച്ചായിത്തന്ന. അവൻ ഇതുനിന്നുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും, അത് യെരിഹോവിൽ വെച്ചുള്ളതായിത്തന്ന, അവിടെ നിന്നും നൃത്യന്തരം വാരം അകലെയായിത്തന്ന. ആയിരക്കണക്കിനും ജനങ്ങൾ അവൻ ചൂറിലുമായി തിങ്ങിതെത്തങ്ങുപോൾ, അവന് ആ മനഷ്യരും വിളി കേൾക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ലു. എന്നാൽ അവൻ അത് അരഭവിച്ചു. അവൻ നിന്നു.

134 ഈ വരും രാത്രികളിൽ ഒന്നിൽ: “അനന്തരം യേഥു നിന്നു.” ഓ! “അപ്പോൾ യേഥു കത്തൻിന്തു.” ഓ! എന്ന ഒരു വിഷയത്തിനേരുള്ള പ്രസംഗിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന.

¹³⁵ എന്നാൽ യേഴു നിന്നു അപ്പോൾ, അത് എന്തായിരുന്നു? അവൻ അവനെ വിളിച്ചു. “ഈ വനിക്കണ്ട്. നീ തളർന്ന പോകത്ത്,” എന്നു അവൻ ശ്രദ്ധമാർ പറഞ്ഞു. “അവൻ നിനെ വിളിക്കുന്നു. അവൻ നിനെ വിളിക്കുന്നു.” അവിടെ ആ ജനസംഘയത്തിന്റെ ഇടയിൽ നിന്നും അവനെ വിളിച്ചു.

അവൻ ഇപ്പോഴും അതെ കാര്യം തന്നെ ചെയ്യുന്നു. അത് ആഴത്തിൽ ഇനങ്ങളിലേ? കാണാനോ?

¹³⁶ “ഈ വനിക്കണ്ട് നിനെ വിളിക്കുന്നു.” അവൻ അവനെ അനധികാരിയിൽ നിന്നും പ്രകാശത്തിലേയ്ക്ക്, അവൻ അവനെ മരണത്തിൽ നിന്നും ജീവകലേയ്ക്ക് വിളിച്ചു. “ഈ വനിക്കണ്ട് അവൻ നിനെ വിളിക്കുന്നു.” അവൻ അവനെ വിളിച്ചപ്പോൾ, അവന് അവൻ കാഴ്തെയ തിരികെ കിട്ടി.

¹³⁷ ഒരിക്കൽ, മലയിൽ വെച്ച്, രക്തസ്രവമുണ്ടായിരുന്ന സ്ത്രീ, അവളുടെ സകല ധനവും, വൈദ്യമാർക്കവേണ്ടി ചെലവിട്ടിരുന്നു. അവളുടെ, അവർ ആ—ആ മുഗ്ജ്ഞത്തെ വിറുന്നിരിക്കാം എന്നതിൽ ഒരു സംശയവുണ്ടും. അവർ തങ്ങളുടെ കൂഷിപ്പറന്നുകളെ വില്ലുകയോ, പണയം ബെയ്ക്കയോ ചെയ്യുകയാണോ. അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സകളതും വൈദ്യമാർക്കായി അവർ ചിലവാക്കിയിരുന്നു, അവരിൽ ആർക്കം തന്നെ അവർക്കു ഒരു നമ്മയും ചെയ്യാനായില്ല. അവർ തടർച്ചയായും മോശും മോശമായി കൊണ്ടിരുന്നു. രക്തം നിലച്ചിരുന്നില്ല. തടർച്ചയായി, അതു പിന്നെയും പിന്നെയും പ്രവഹിച്ച കൊണ്ടിരുന്നു, അവർ ആഴത്തിൽ ആഴത്തിൽ പോയെങ്കിലും.

¹³⁸ ഒരു നാൾ, അവർ താമസിച്ചിരുന്ന മലയിൽ, അവർ ഇരുന്ന തുണി തുന്നന്നോൾ, അവർ താഴുരയിലേക്ക് നോക്കാൻ ഇടയായി, അപ്പോൾ അവിടെ ഒരു വഞ്ചി വത്തന്തെ അവർ കണ്ട്. “പ്രവാചകന് ഓശനാ!” എന്നാർപ്പിക്കുകൊണ്ട് എല്ലാവരും അവിടേയ്ക്ക് ഓട്ടുന്നു.

¹³⁹ അവർ അവനെക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വിശ്വാസം കേൾവിയാൽ വത്തനു. ഇപ്പോൾ അവർ പറയുകയാണ്, “തൊന്നും അവിടെ താഴേയ്ക്ക് ചെന്ന് അവനെ ഒരു നോക്കുകയാണ്.”

¹⁴⁰ അവർ അവിടേയ്ക്ക് നടന്നുചെലുണ്നോൾ, അവളുടെ ആദ്യ നോട്ടത്തിൽ തന്നെ, ജയത്തിൽ സാക്ഷാത് കർക്കക്കപ്പുട ദേവവ വചനത്തെ അവർ കണ്ടു, അവൻ ശ്രദ്ധമാർ വർത്തമാനത്തിലും അവൻ നോട്ടത്തിലും എന്തോ ഉള്ളതുപോലു തോന്തി, അത് അവൻ തന്നെയാണ് എന്ന് അവർക്ക് അറിയാനായി. അതെ, സർ. “ഓ, എത്തെക്കിലും വിധത്തിൽ എന്നിക്ക് അവൻ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കാൻ

കഴിതെങ്കിൽ, എനിക്ക് അവനെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ഒന്നു തൊടാനെന്നും കഴിതെങ്കിൽ!” അവൻ ജനക്ഷ്മാന്തിന്റെ ഇടയിലൂടെ രഘുനാഥ ചെന്ന്, അവൻറെ വസ്തുതിമേൽ തൊട്ട്.

¹⁴¹ ഇപ്പോൾ ഓർക്കു, അവളുടെ കൈവിരലിനാൽ അല്ല അവൻ അതു അനുഭവിച്ചത്. ഇല്ല, സർ, എത്തുകൊണ്ടുനോൽ പാലസ്തീന്യത്വം വസ്തുങ്ങൾ അയഞ്ഞു കിടന്നിരുന്നു. മാത്രമല്ല അവൻ...അതെ...

പഠ്രാസ് പറഞ്ഞു, “എല്ലാവയം നിനെ തൊട്ടനാണ്ടല്ലോ.”

¹⁴² അവൻ പറഞ്ഞു, “ഇതോടു വയുസ്തുമായ തൊടലുണ്ട്. എന്നിൽ നിന്നും ശക്തി ചോർന്നപോയത് തൊൻ അറിഞ്ഞു.”

¹⁴³ യേശു വന്ന കഴിതെങ്കിൽനാ. അവളുടെ പണമെല്ലാം തീർന്നിരുന്നു, സകലതും പോയ്ക്കിത്തെന്നും; എന്നാൽ ആ ഇരുണ്ട മൺിക്കൂറിൽ രക്തം നിലക്കാതിരുന്നപ്പോൾ, വൈദ്യമാർക്ക് അതിനെ നിർത്താൻ കഴിയാതെ ഇരുന്നപ്പോൾ, യേശു വന്ന. അവൻ എത്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു? അവൻ അവളെ വിളിച്ചു. അവളെ കണ്ടപിടിക്കവോളും, ആറ്റം നോക്കി, അവൻ പറഞ്ഞു, “നിന്ന് ഒരു രക്തസ്രവം ഉണ്ടായിരുന്നു, അതിപ്പോൾ നിന്നപോയിരിക്കുന്നു.”

¹⁴⁴ “അവൻ ഇന്നലെയും, ഇന്നം, എന്നനേയ്ക്കും മാറാത്തവനാണ്.” “ഈ വന്നിട്ടുണ്ട്, അവൻ നിനെ വിളിക്കുന്നു. അവൻ കടന്ന വരികയും, അവൻ അവളെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യു. അവൻ വന്നിട്ടുണ്ട് അവൻ നിനെ വിളിക്കുന്നു.” അവൻ അവളെ ആരോഗ്യത്തിലേയ്ക്ക് തിരികെ വിളിച്ചു.

¹⁴⁵ കഴിതെ രാത്രിയിൽ നാം സംസാരിച്ചു, കിണറ്റികരയിലെ ആ മഹിള, എല്ലാ പ്രതീക്ഷകളും കൈവിട്ടപോയിരുന്നു. ഒരപക്ഷേ, അവളുടെ അഞ്ചാമത്തെ ഭർത്താവും അവളെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയിട്ടുണ്ടാകാം, അനും രാത്രിയിൽ അവളുടെ ആറാമത്തെത്തെനെ എടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നേ കാണു, അവൻ— അവൻകു അവനെക്കുറിച്ച് ഒരു സംശയവും ഉണ്ടായിരുന്നു. സദാചാരമനസരിച്ചു, അവൻ തകരുന്ന കഴിതെന്നും. അവൻ ഒരു മാനു മഹിളയായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു; അവൻ, അവൻ ബൈബിൾ വായിക്കുന്നാണ്ടായിരുന്നു, എന്നതിൽ ഒരു സംശയവുമില്ല.

¹⁴⁶ അവൻ അവിടേയ്ക്ക് ദറയ്ക്കാണ് പോകുക, എക്കിങ്കോ പത്തിനൊന്നാം മൺി നേരത്തു പോകമായിരുന്നു. ധർമ്മാനസാരികളായ സീക്രിറ്റുകൾ രാവിലെ നേരും അവിടേയ്ക്ക് വരുവോൾ അവൻകു അവിടേയ്ക്ക് പോകാൻ കഴിയില്ല. അവയുടെ തലയിൽ അവൻകാവശ്യമായ വെള്ളം, കടങ്ങളിൽ ചുമന്നകൊണ്ട്, തിരികെ പോകമായിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട് അവരുമായി, ഇടപഴകാൻ അവർ വന്നിതനില്ല. അവർ, അവർക്ക് ആ ദിവസങ്ങളിൽ തെറ്റും ശരിയും തമിൽ ഇടകലർന്നിതനില്ല, ഒരു വേർത്തിരിവ് ഉണ്ടായിതുന്ന. അധിക്കർഷികൾ അവരുടെ സ്ഥലങ്ങളിൽ വന്നിച്ചിതുന്ന, അതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം അവർ അവിടെ വന്നിതനില്ല അവർ അവരെ അവിടേയ്ക്ക് പോകാൻ അനുവദിച്ചിതുനില്ല. അതിനാൽ എല്ലാവത്സം അവർ തങ്ങളുടെ വെള്ളപ്പും എടുത്തുകൊണ്ട് തിരികെ പോയ്ക്കിയുന്നോൾ... അവർ എറ്റവും നല്പതിനായി വന്നിതുന്ന.

¹⁴⁷ അങ്ങനെ അവളുടെ തലയിൽ ഈ കടവുമായി അവിടേയ്ക്ക് വരുമ്പോൾ ഇങ്ങനെന്നെയല്ലോ ചിന്തിച്ചു കൊണ്ട് നടന്നപോയിരിക്കാം. എന്നതിൽ ഒരു സംശയവുമില്ല, “ഈപ്പോൾ, ഞാൻ വിവാഹം ചെയ്യു ആ മരശ്യൻ, അമവാ, കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ ഇടപഴകനായ ആ വ്യക്തി, എനിക്കുവനെ സംശയമുണ്ട്. അവൻ ഒരു മരശ്യനായിട്ട്, അവൻ അതുകൂടു വിചിത്രമായി പെയ്മാറുന്ന. ഞാൻ—എനിക്ക് അവനെ അതുകൂടു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല. എനിക്ക് ഒരവസരം കിട്ടിയില്ല. ഞാൻ സമൂഹത്തിൽ നിന്നും തഴയപ്പട്ടിരിക്കുന്ന. എനിക്ക് ആ പള്ളികളിലേയ്ക്ക് പോകാൻ കഴിയില്ല. അവർ അനുവദിക്കുന്നില്ല..അവരെ ഒന്ന് നോക്കുവിൻ! എനിക്ക് എല്ലാ ചെയ്യണമെന്ന് അറിയില്ല. ഞാൻ തീവ്രുംഭവത്തിലാണ്. ഞാൻ ബൈബിളിൽ വായിക്കുന്നംണായിതുന്ന; തീർച്ചയായും, ഒരനാൾ, ആ പ്രവാചകൻ കാഴ്ചയിൽ വരും. അങ്ങനെ ഒരു കാര്യം ഈല്ലാം അവർ അവകാശപ്പെടുന്നത് എനിക്കിറയാം, മാത്രമല്ല, ‘ചിലപ്പോൾ ഈത് തുറന്നു കണക്കിനു വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷമോ, ആയിരക്കണക്കിനു വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷമോ സംഭവിച്ചേക്കാം. തങ്ങൾ അതിനവേണ്ടി ആയിരക്കണക്കിനു വർഷങ്ങളായി നോക്കിയിതുന്ന, ഈതുവരെയും അതു സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് തങ്ങൾ ഈപ്പോൾ അതിലേയ്ക്ക് നോക്കുന്നില്ല,’ സകലതും അങ്ങനെ ആയിട്ട്, ‘ഓ, ഈല്ല, തങ്ങൾക്ക് സഭകളും മറ്റുംഡബ്ലോ. ഈപ്പോൾ തങ്ങൾ അങ്ങനെ നോക്കുണ്ട് ഏറവശ്രദ്ധവുമില്ല.’” ആ സമയം അങ്ങനെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട്, അവർ അവിടേയ്ക്ക് പോയ്ക്കാണിതുന്ന.

¹⁴⁸ നിങ്ങൾക്കിറയാമോ, നിങ്ങൾ അവനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നോൾ, ആ നേരത്താണ് അവൻ നിങ്ങളുടെ കാഴ്ചയിൽ വരിക. അവരുടെ ധാരായിൽ അവർ എമ്മാവുസിലേയ്ക്ക് പോകുന്നോൾ, എന്ന കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിൽ നമ്മക്ക് കിട്ടിയതുപോലെയാണ്.

¹⁴⁹ ആ കാര്യങ്ങളുക്കിട്ട് അവർ ചിന്തിക്കുന്നോൾ, ഒരുമരശ്യൻ ഇങ്ങനെ പരയുന്നത് അവൾ കേളു, “അല്ലോ കടക്കാനായി എനിക്ക്

കൊണ്ടുവരു.”

150 അതിനെക്കുറിച്ച് എന്താണ്? അവളുടെ ഏറ്റവും ഇതുള്ളത്തെ മണിശ്രൂക്കളിൽ, അവളുടെ ധാർമ്മികത മുഴുവൻം നഷ്ടപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ. ഒപ്പക്കേഷ അവൾ അങ്ങനെ ജീവിക്കാനായി തെരവിലേയ്ക്ക് തള്ളപ്പെട്ട്, ഒക്കെ സുന്ദരിയും ചെറുപ്പക്കാരിയുമായ സ്ത്രീയായിരുന്നു എന്നവരാം. ചില നേരങ്ങളിൽ ആ കൊച്ച് പെൻക്രീക്കളുടെ കഴപ്പമായിരിക്കില്ല, അവളുടെ അമ്മയപ്പമാതരം, കഴപ്പമായിട്ട്, അവളെ അങ്ങനെന്നതനെ പോകാൻ അനുവദിച്ചുന്ന വരാം. അതാം അവിടെ അവൾ ആയിരിക്കുന്നു, ഒപ്പക്കേഷ അവളുടെ ചെറിയ തലമുടിച്ചുതുള്ളകൾ താഴേയ്ക്ക് നീണ്ട കിടന്ന ഏന്നിരിക്കാം; അവൾ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ട്, ക്ഷിണിതയായി, അവളുമായി ആർക്കം യാതൊന്നും ചെയ്യാനില്ലെന്ന മട്ടിൽ, ആ കംിൽ, അതിനു പിന്നിലായി ഒക്കെ വലിയ കമ തന്നെയുണ്ടെന്നു വരാം, മുന്നോട്ട് പോയ്ക്കുണ്ടയിരുന്നു.

151 എങ്ങനെന്നെയാക്കു ആയാലും, നൊൻ ഒക്കെ കാര്യം അറിയുന്നു, അവൾ ബൈബിൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു, അവൾ ബൈബിളിൽ വിശസിച്ചിരുന്നു. അവിടെ എദ്യത്തിന്റെ കീഴ്ക്കിലായി ഒക്കെ ചെറിയ വിത്ത് കിടന്നിരുന്നു, പറയും, “അത് എപ്പോഴെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽ, നൊൻ അത് അറിയും.” അവൾ അതിലേയ്ക്ക് മുൻനിയമിക്കപ്പെട്ടവളായിരുന്നു.

152 ആ യുദ്ധാസ് അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് അങ്ങനെന്നെയാക്കു പ്രവർത്തിച്ചു അവൻ എന്നാണ് ചെയ്തതെന്നു നോക്കവിൻ. എദ്യത്തിന്റെ ഏറ്റവും അടിത്തട്ടിൽ ഇതുണ്ടിരുന്നു. ഇവിടെ അവൻറെ പ്രവൃത്തിയിമേൽ വെളിച്ചും വിശ്രാംണായിരുന്നു, എന്നാൽ അവൻറെ എദ്യത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ അവൻ അതു വിശസിച്ചിരുന്നില്ല. ഇതാം ഇവിടെ അവൾ ആയിരിക്കുന്നു...നോഞ്ചു, വെളിച്ചുത്തിന് അതിലേയ്ക്ക് കടക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നാൽ ഇവിടെ അവൾ ആയിരുന്നുകൊണ്ട്, വിശസിക്കുന്നു, അവൾ അതു വിശസിച്ചിരുന്നു, അവളുടെ ജീവിതം ഇതുള്ളത്തിനും; വെളിച്ചും അതിൽ പതിച്ചപ്പോൾ, അതിൽ നിന്നും ഇതുണ്ടിനും പുറത്തുള്ളതും. എന്നാൽ ആ വെളിച്ചും അവിടെ പ്രകാശച്ചപ്പോൾ, അത് മുഴുവനമായി ഇതുള്ള പരത്തി. അതാണ് ആ വ്യത്യാസം.

153 നോഞ്ചു, അവൾ ആ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായാണ് ഇനിച്ചുത്. അവൾ, അവൾ പറഞ്ഞു, അവൾക്ക് എത്ര ഭർത്താക്കന്നാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു അവൻ പറയുമ്പോൾ, അവൾ...എന്നാണ് സംഭവിച്ചുത്? ആ ഒരൊറ്റ കാര്യത്തിൽ തന്നെ അവൾ വിസ്തിച്ച പോയി. അവൾ

തീവ്യദുഃഖത്തിലായിത്തീർന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു, “യജമാനനേ, നീ ഒരു പ്രവാചകൻ തനെ, താൻ അതു മനസ്സിലാക്കുന്നു. മിശ്രിഹാ വരദനോർ, അവൻ ഈ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യപ്പെട്ടുമെന്നു എന്നു അറിയുന്നു.”

¹⁵⁴ പിന്നെ അവൻ അവളെ വിളിച്ചു അനന്തരം അവൻ അവളെ വിളിച്ചു. “നിന്നോട് സംസാരിക്കുന്നു, എന്നു തനെ അവൻ.” ദൈവ വചനത്താൽ അവൻ അതു തിരച്ചറിഞ്ഞു. അവൻ അവളെ അവളുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും, ജീവനിലേയ്ക്ക് തിരികെ വിളിച്ചു. അവളുടെ പേര് ബൈബിളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കയും, ഇന്ന് അവൻകും നിത്യജീവനു കിട്ടിയുമിരിക്കുന്നു.

¹⁵⁵ അതേ വിധത്തിൽ തനെ അവന് നിങ്ങളെയും വിളിക്കാൻ കഴിയും, എള്ളുകൊണ്ടുനാൽ അവൻ ഇന്നലെയും, ഇന്നും, എന്നെന്നേയും അനന്തരം തനെ. ആ...

¹⁵⁶ അതെ, അവളുടെ ധാർമ്മികത പോയ്ക്കിഞ്ഞിരുന്നു, അപ്പോഴും അവന് ആ ഏദേവിച്ചാരു വെളിപ്പെട്ടതാൻ കഴിയുമെന്നു അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. അത് ആ മിശ്രിഹാ തനെയായിരിക്കും എന്നും അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞ് യേഥു പറഞ്ഞു, “ഈ തനെ അവൻ, എന്നു തനെ അവൻ,” അതു തനെയായിരുന്നു എന്നവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു.

¹⁵⁷ ഒരിക്കൾ ശ്രീഷ്ടമാർ വണ്ണിയിൽ കരിപ്പോക്കുവോർ, സകല പ്രതീക്ഷകളും അസൂമ്പിച്ചിരുന്നു. കൊടുക്കാറുകൾ, അവൻ യേഹുവിനെ തുടാതെയാണ് പോയത്, ആ കൊടുക്കറ്റ് ലാസറിന്റെ വിട്ടലെന്നതുപോലെ ആയിരുന്നു ആ—ആ കൊടുക്കാറും. സകല പ്രതീക്ഷകളും നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ ചെറിയ വണ്ണി നിറയെ വെള്ളം നിറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ അലാറി വിളിക്കുകയും, കരയുകയും ചെയ്യുണ്ടായിരുന്നു, ഒരപക്ഷേ പ്രാർത്ഥിച്ച കൊണ്ടും പോകുന്നണഡായിരുന്നേക്കാം, ഇടിമിന്തൽ മിനന്നുണഡായിരുന്നു, വണ്ണി നിറഞ്ഞു വെള്ളം, കപ്പൽപ്പായ്ക്കു മരം ഓടിഞ്ഞു വീണേയ്ക്കാം, പകായം പൊട്ടിപ്പോയേക്കാം, അവർക്ക് ഒരാൾ മറ്റൊരാളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്, കരയുന്നണഡായിരുന്നു.

¹⁵⁸ ആ ശരിയും വാസ്തവമായ അസ്യകാരത്തിന്റെ മൺസ്റ്റിൽ, അനന്തരം യേഥു നടന്ന വയനാർ. എന്നാൽ അവർക്ക് അവൻ ഒരു നിശ്ചൽപ്പോലെ തോന്തി. അവൻ സംഭ്രംജനകമായ വിധം കാണപ്പെട്ടു, ഒരു ആത്മാവിനെപ്പോലെ ആയിരുന്നിട്ട്, അവൻ ദയത്താൽ അലാറി വിളിച്ചു.

159 അതുതന്നെന്നാണ് ഇന്നത്തെ കഴപ്പും. നിങ്ങളുടെ അസ്ഥകാരത്തിന്റെ സമയത്ത് യേശു വരുന്നു, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അതിനെന്നും ദയക്കുന്നു. അതെന്നാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നു.

160 അത് എന്നായിരുന്നു അവർക്ക് മനസ്സിലായില്ല. അവർ വിളിച്ച്, “ഓ, അതൊരു ആത്മാവാണ്! അവർ നിലവിളിക്കുന്നംഭായിരുന്നു.”

161 അനന്തരം അവൻ അവരെ വിളിച്ച് പറഞ്ഞു, “ഒയപ്പുടയ്ത്, ഇത് ഞാൻ ആകുന്നു.” അസ്ഥകാരത്തിന്റെ ഏറ്റവും പരമോന്നത് മണിഞ്ഞിൽ, അവരുടെ സഹായത്തിനായി, യേശു കടന്നു വരുന്നു. ആ വിധത്തിലാണ് അവൻ എപ്പോഴും ചെയ്യാറുള്ളത്, അസ്ഥകാരത്തിന്റെ പരമോന്നതിയിൽ. അനന്തരം അവരുടെ അടുക്കലെത്തി, യേശു സ്വയം അവനെ പ്രത്യുക്ഷമാക്കി.

പബ്രോസ് ചോദിച്ചു, “അത് നീയാണെങ്കിൽ, വെള്ളത്തിനേരു നടന്നപോകാൻ എന്നു കഷണിച്ചാലും.”

യേശു പറഞ്ഞു, “വന്നോളും.”

162 എന്നാണു നിങ്ങൾക്കിയാമോ, സൗഹ്യത്തുക്കുളേ? ഈ അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ അവൻ അവർക്കായി വളരെ വേഗം വരാൻ പോകുന്നു. ഇപ്പോൾ, സദ വീണ്ടും ഈ അസ്ഥകാരത്തിന്റെ സമയത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നിരിക്കുന്ന എന്നതു വളരെ വിചിത്രമായിരക്കുന്നീലോ?

163 ഞാൻ ഇവിടെ ചിലതു പറയാൻ പോകകയാണ്. ഇതൊരു ഉപദേശമല്ല. ഞാൻ പ്രവചിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു. എന്നാണ് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമോ? എൻ്റെ വാക്കിനെ അടിവരയിട്ടുകൊൾക്കു, വളരെ വേഗത്തിൽ, സകല വിഭാഗീയ സഭകളും ഒരു എക്കൂർജിനിക്കൽ കൂൺസിലിലേക്ക് വന്ന ചേരാൻ പോകുന്നു. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, അവർക്ക് കൂൺസിലിന്റെ പിന്നാഞ്ഞൽ ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. അതിനാൽ, അവരെ ബഹിപ്പൂരിച്ചുകൂളയും, മാത്രമല്ല ഈ സഭകളിലേയോ മറ്റൊരുതു സഭയിലേയോ; നിങ്ങളുടെ സ്വന്ന സദ എത്താണുന്നതു തെളിയിക്കാതെ പക്ഷം, ആർക്കും തന്ന പോകാൻ കഴിയുകയോ, നിങ്ങൾക്കു വിൽക്കാനോ വാങ്ങാനോ കഴിയുന്നതുമല്ല. അത് അങ്ങനെന്നായിരുന്നതായി നിങ്ങൾ കണ്ടിരുന്നു, അത് അങ്ങനെ തന്നു, ഒരു മുതൽിന്റെ മുത്രയായി, സംഭവിക്കാൻ പോകകയാണ്. സഭയും, ആത്മായി ജനങ്ങൾക്ക്, അവർക്ക് അത് ബോദ്ധനാക്കാം.

164 എങ്ങനെയൊക്കെയായാലും, പെന്തക്കോസ്റ്റുകാരായ നിങ്ങൾക്ക്, അത് ബോധ്യമാകം. നിങ്ങൾ അതിനെ തിരിച്ചിറിയാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ സഭകൾ, പെന്തോക്കോസ്റ്റ് വിഭാഗത്തിലെ അനേക സംഘടനകൾ; നിങ്ങളുടെ നാമമേയങ്ങളെ താൻ പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, അവർ ഇപ്പോൾ ശരിയും അതിലേയ്ക്ക് കടന്ന വന്നകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് നിങ്ങളിയുന്ന, അവർ അതിലേയ്ക്ക് വന്നകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർ ആയിരിക്കുന്ന എന്ന സാക്ഷികരിച്ചിരുന്നു. നിങ്ങൾ അത് ചെയ്യേണ്ടി, അതുമായി നിങ്ങൾ എന്നാണ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്? നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകത്താലുള്ള സുവിശേഷ ഫോംാഷണതെ വേണ്ടുന്ന വെള്ളാൻ പോകുന്നു. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ബൈബിളിലെ ഉപദേശത്തിന്റെ അടിയറവ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നു.

165 അംഗങ്ങളായം അതിനായി നിൽക്കാൻ പോകുന്നില്ല. വാസ്തവമായും വീണ്ടും-ജനിച്ച ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആദ്യം, മരിക്കം. അവരെ വചനത്താൽ താക്കിത് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ കാര്യം വരുന്ന എന്നവർ അറിയുന്നു. അതെ, സർ.

166 ഇത് വിചിത്രമായിരിക്കുന്നില്ലോ? ഇന്ന് ഇരുപ്പിന്റെ മുർത്ഥന്യാവസ്ഥയിൽ, യെത്ര കടന്ന വന്നിട്ട് അവരെ വിളിക്കുന്നു, പറയുന്ന, “ഭയപ്പെടേണ്ടെ. ഇത് താനാണ്. താൻ ഇപ്പോഴും നിങ്ങളോടു കൂടെയുണ്ട്. എന്നെന്നു വചനത്തെ പ്രത്യക്ഷമാക്കാനായിട്ടാണ് താൻ അവിടെ ആയിരിക്കുന്നത്.” അന്ന് അവൻ ആയിരുന്നതുപോലെ തന്നെ, അവൻ ഇപ്പോഴും ആയിരിക്കുന്നു. അവൻ അതു ചെയ്യുമെന്ന അവൻ പറത്തിരുന്നു. ഓ, എന്നെന്നു! മുക്കുന്നിട്ടുണ്ട്, നമ്മ വിളിക്കുകയാണ്.

167 അനേക രോഗികളായ ജനങ്ങൾ ഇവിടെ, ഒരു സംശയവുമില്ല, അവർ ഇവിടെതന്നെ ഇരിക്കുയും, നിങ്ങൾക്ക് ഇനി ഒരു പ്രതീക്ഷയുമില്ലെന്നു യോക്കുന്ന പറത്തുന്നും ഇരിക്കാം. ഒരപക്ഷേ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും അധികാര സമയത്ത് ഇരിക്കുന്നാണോകാം, എന്നാൽ, ഓർത്തു, മുക്കുന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്, നിങ്ങളെ വിളിക്കുകയാണ്.

168 ഒരുന്നാൾ, ഏതെങ്കിലും ഒരുന്നാൾ, മുക്കുന്ന വന്നിട്ട്, കണ്ണതാടിന്റെ ജീവ പുന്നുകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള റാറോ പേരുകാരെയും വിളിക്കാൻ പോകുന്നു. നിങ്ങൾ അവിടെ ഇല്ലെങ്കിൽ, അവിടെയ്ക്ക് ഇപ്പോൾ തന്നെ അവിടെയ്ക്ക് കൂടിക്കൊണ്ടുകൊണ്ടു, എന്തെന്നാൽ അവൻ വന്ന വിളിക്കാൻ പോകുകയാണ്. കല്ലറയിൽ ഉള്ളവയം അവന്റെ ശബ്ദം കേട്ട് ജീവനിലേയ്ക്ക് തിരികെ വരാൻ പോകുന്നു. മുക്കുന്ന നിങ്ങളെ

വിളിക്കാൻ പോകുന്നു. അവൻ ഈനു വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, എൻ്റെ നിങ്ങളോടുള്ള ഉപദേശം എന്തെന്നാൽ, ആ ദിവസത്തിനായി തയ്യാറാകേണ്ടതിന് ഉത്തരം അതജ്ഞം.

¹⁶⁹ ഈ കാലത്തിന്റെ വാദാനം, അവൻ ഈവിടെത്തന്നെന്ന ആയിരിക്കും എന്നവൻ വാദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവൻ ചെയ്തിരുന്ന കാര്യങ്ങളെ, അവൻ വീണ്ടും ചെയ്യുന്ന, ഈപ്പോൾ വീണ്ടും മുത്ത വന്ന നിങ്ങളെ വിളിക്കാൻ പോകുകയാണ്.

¹⁷⁰ നൃക്ക നമ്മുടെ തലക്കലെ വന്നക്കാം. എൻ്റെ പക്കൽ ഈവിടെ ആറു പേജുകൾ തുടങ്ങുണ്ട്, എന്നാൽ ഞാൻ—എനിക്ക് അതിലേയ്ക്ക് ഈപ്പോൾ കടക്കാൻ കഴിയില്ല. നമുക്ക് നമ്മുടെ തലക്കലെ വന്നക്കാം. ഞാൻ നിങ്ങളെ വേഗത്തിൽ തന്നെ പരിഞ്ഞയക്കാം എന്നു വാക്കു തന്നിരുന്നു, ഈപ്പോൾ തന്നെ അതിനും കാൽ മണിഞ്ഞർക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

¹⁷¹ സർബ്ബീയ പിതാവെ, ഓ കർത്താവെ, അത് വീണ്ടും സംഭവിക്കാൻ ഇടയാകട്ടു. ഞാൻ ഈ പരിഞ്ഞ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും, “യേഥു വന്ന നിന്നെ വിളിക്കുന്നു.” അവൻ വരുമ്പോൾ എന്താണ് സംഭവിക്കുക? അവൻ വിളിക്കുന്നു. കർത്താവെ, അത് വീണ്ടും സഭവിക്കട്ടു. അവിടുത്തെ പരിശൂല്യാത്മാവ്, കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ്, ആത്മാവിന്റെ രൂപത്തിലായി ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലേയ്ക്ക് ഈനു രാത്രിയിൽ വരാൻ ഇടയാകട്ടു. അവൻ ഈനു രാത്രിയിൽ കടനു വരികയും, തന്നെ പ്രത്യുഷമാക്കാൻ ഇടയാകട്ടു. ആ ജനങ്ങളുപോലെ, അവൻ എങ്ങനെന്നയാണോ വിശ്വസിച്ചത്, ഞങ്ങളും അങ്ങനെ തന്നെ വിശ്വസിക്കും, കർത്താവെ. ഇങ്ങനെ ഒരവസരം ലഭിക്കാത്ത അനേകർ, ഒരപക്ഷേ, ഈവിടെ ഇരിക്കുന്നഡാകാം. നീ അവർക്ക് ഈനു രാത്രിയിലും വീണ്ടും അത് അനവർത്തിക്കേണമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ഇത് ദൈവ മഹത്വത്തിനായി, യേഹുവിൻ നാമത്തിൽ ചോദിക്കുന്നു. ആമേൻ.

¹⁷² അത് ശരിയാണ്, സഹോദരി, അങ്ങനെ തന്നെ മുന്നോട്ട് പോരുയ്ക്കാൻ. അത് നല്ലതാണ്. നേരെ മുന്നോട്ട് പോകുക. ഓ, എല്ലാവരും, വളരെ ശാന്തമായിരിക്കും.

¹⁷³ അവൻ വന്ന കഴിഞ്ഞെന്ന നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നോ? അവൻ വന്ന കഴിഞ്ഞു. അവൻ വരുമ്പോൾ, അവൻ ഈപ്പോഴും വിളിക്കാറുണ്ടോ? ഈപ്പോൾ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുക മാത്രം ചെയ്യാൽ. നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ വചനം വിശ്വസിച്ചാൽ മാത്രം മതി, ദൈവം അതു അനവർത്തിക്കും.

¹⁷⁴ ഇപ്പോൾ നോക്കു, പ്രാർത്ഥന നിരയെ ഇവിടേയ്ക്ക് വിഭിന്നകാനള്ളു സമയം എനിക്കില്ല. കർത്താവ് അനവബന്ധിച്ചാൽ, അവിടെവെച്ചു, ഇന്ന രാത്രിയിൽ ഞാൻ അവരെ വിഭിന്നകാൻ പോകുന്നു. മുക്കു വന്നിട്ടുണ്ട്. അവസാന ദിവസത്തേയ്ക്കുള്ള തന്റെ വചനം നിരവേറ്റാനായി അവൻ വന്നിരിക്കുന്നു. അവൻ അന്ന് എന്നായിരുന്നോ, അതു തന്നെ ഇന്നം ആയിരിക്കുന്നു. അന്ന് അവരുടെ പ്രത്യുക്ഷമാക്കലോ അതല്ല അവനെ തിരച്ചിറയിക്കലോ എന്നായിരുന്നോ, അവൻ ഇന്നം അങ്ങനെന്നതെന്നു, കാരണം അവൻ ഇപ്പോഴും വചനമാകുന്നു. നിങ്ങൾ അതു വിശ്വസിക്കുന്നോ? [പള്ളിയിൽ തീടിയിരിക്കുവൻ പറയുന്ന, “ആമേൻ,”—Ed.] മാത്രമല്ല ദൈവത്തിന്റെ വചനം എദയത്തിന്റെ ചിന്നങ്ങളെയും, വിചാരങ്ങളെ വിവേചിക്കുന്നതും ആകുന്നു. അന്ന് അവൻ ചെയ്തുപോലെ പോലെ തന്നെ, അതേ വിധത്തിൽ തന്നെ അവൻ എല്ലായ്ക്കുഴും ചെയ്യുന്നു. അവൻ ഇന്നം അതുപോലെ തന്നെയല്ലോ അവൻ ഇപ്പോൾ തന്നെ അതു ചെയ്യുമെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിക്കുമോ? അത് നിങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിക്കാൻ ഇടയാക്കുമോ?

¹⁷⁵ ഇപ്പോൾ അവിടെയുള്ള നിങ്ങളിൽ, എനിക്ക് അറിയാവുന്ന ആരെക്കിലും അവിടെയുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ആരുദ്ധരം നോക്കുടെ, എന്നു അറിയാവുന്ന ആരെക്കിലും അവിടെ ഇരിക്കുന്നോ, എന്നു നോക്കുടെ.

¹⁷⁶ ഇവിടെ ചൂറിലും, ഇവിടെ മുകളിലുമായി, അതിന് എന്നു അറിയില്ല, നിങ്ങളുടെ കൈകളെ ഉയർത്തിയാലും; എനിക്ക് നിങ്ങളെക്കറിച്ച് എന്നു തന്നെ അറിയില്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാം, നിങ്ങൾ രോഗിയായിരിക്കുന്നു, നിങ്ങളുടെ കൈകളെ ഉയർത്തിക്കാട്ടിയാലും. എല്ലാവത്തെമനും, ഞാൻ ഉഷാഹിക്കുന്നു. ശരി, ഇപ്പോൾ, നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ മുഴുളും എദയത്തേതാട്ടും ഇപ്പോൾ തന്നെ വിശ്വസിക്കുക. സംശയിക്കുത്. വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കുക. ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കുക.

¹⁷⁷ വളരെ ശാന്തരായി ഇരിക്കുന്നു, എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോട്, ആവശ്യപ്പെട്ടുന്നു. ഇപ്പോൾ എവിടെയും അനങ്ങുക പോലും ചെയ്യുതത്, ദയവു ചെയ്യു ചെയ്യുതത്. കാണാനോ? കാണാനോ? നിങ്ങൾ ഒരു— ഒരു പ്രാണിനും, ശരീരവും ആത്മാവുമാണ്. നിങ്ങളുടെ ആത്മാവ്... പരിശുദ്ധാത്മാവ് വളരെ ശരാരും കുറഞ്ഞത്താണ്.

¹⁷⁸ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ, ഞാൻ ജീവാളെ എന്തു കൈകൊണ്ടു പിടിക്കുന്നോൾ, ഈ എദയവിചാരത്തിന്റെ വെളിപ്പെട്ടത്തൽ കടനു വയന്തു, അനേക വർഷങ്ങൾ മുമ്പ്, ഞാൻ ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞത് ഓർമ്മയുള്ള എത്രപേരുണ്ട്? അങ്ങനെ

പോയ്ക്കാണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന എന്നറിയാമോ? നിങ്ങൾ അത് ഓർമ്മിക്കുന്നാണോ? എന്നാൽ അവൻ പറഞ്ഞു, “ജനങ്ങളെ നിന്റെ മേൽ വിശ്വസിപ്പിക്കാനായാൽ.” അനേക വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പുള്ള ആ ദിവസങ്ങൾ ഓർമ്മയുണ്ടോ? [പള്ളിയിൽ തുടർന്തിരിക്കുവർ പറയുന്ന, “ആമേൻ,”—Ed.] നിങ്ങൾക്ക് അത് വിശ്വസിക്കേണ്ടതാണ്.

¹⁷⁹ ഞാൻ ഒരു മനഷ്യനെ കാണുന്ന, ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊരു യോഗത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നു ഞാൻ കത്തുന്ന, ഇപ്പോൾ ഇവിടെ തന്ന ഇരിക്കുന്ന. പരിശുദ്ധത്വാർ... ഞാൻ പ്രസംഗിച്ച കൊണ്ടിരിക്കുന്നേരം. ഞാൻ അയാളെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നാണെന്നായിരുന്നു. അവൻ ഒരു മുട്ടള്ളൂളും മനഷ്യനാണ്. അവൻ കൈയ്യു കീഴിലായി ഉണ്ണു വടക്കൾ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ വിളി നടത്താൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ഒരു കറുത്ത നിശ്ചലായി, സാത്താൻ അവൻ്റെ ആട്ടക്കൽ വന്നു. ഞാൻ എൻ്റെ സ്വന്ത കണ്ണകളാൽ അതു കണ്ടു. അവൻ എഴുന്നേറ്റു പൂരതേതയ്ക്ക് പോയ്ക്കുതു. അവൻ അപ്പോഴും മുടന്തൻ തന്നെയായിരുന്നു, നോക്കു. അങ്ങനെ, അവൻ, അവിടെവെച്ചു തന്ന അവന് സുഖപ്പെടാമായിരുന്നു, അവൻ ഇങ്ങനെ... കാണുന്നോ? എളുകൊണ്ടാണു എനിക്കിരിയില്ലു അവൻ പിശാചിനെ കേട്ടു എന്നാണ് ഞാൻ ഉഹപിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റു നിന്നൊക്കാണ് ആ നിശ്ചലകളെയും മറ്റും ശ്രദ്ധിച്ചാൽ, ആ ഫൃപ്പങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ, അവരായിരുന്ന വിധത്തിൽ തന്നെ, അവൻ എങ്ങനെയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നു നോക്കു. നോക്കു, അതിങ്ങനെയായിട്ട്...

¹⁸⁰ ഇപ്പോൾ, എനിക്ക് സൗഖ്യമാക്കാൻ കഴിയില്ല. നിങ്ങളെ സൗഖ്യമാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന പറയുന്ന മനഷ്യൻ, അവൻ തെറ്റാണ്. നിങ്ങൾ മുന്നേ തന്നെ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അത് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തെ തിരിച്ചിരിയിക്കുന്നതാണ്. അവനെ വിശ്വം കാണാൻ കഴിയുമെന്ന മർത്തയ്ക്ക് അറിയാനായിരുന്നുകിൽ, അവർക്ക് അവളുടെ ആഗ്രഹം സാധിക്കമായിരുന്നു, എളുകൊണ്ടുനാൽ അവൻ പ്രത്യുഷം ക്രമീപ്പുടു വചനമായിരുന്നു, അതുമാത്രം ഇന്നു രാത്രിയിൽ നമ്മുക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയില്ലോ? തീർച്ചയായും, നാം വിശ്വസിച്ചിരിക്കണം. അവൻ വന്നിട്ടുണ്ട്. അവൻ വന്നിട്ടുണ്ട്, അവൻ പരിശുദ്ധത്വാർവിന്റെ ഫൃപ്പത്തിലായി വന്നിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയാണ് അവൻ ആയിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ തന്നെ പ്രാർത്ഥമിച്ചാലും.

¹⁸¹ നോക്കു, ഇവിടെ മുകളിലായി, നേരെ എൻ്റെ ആട്ടക്കൽ തന്നെ, എൻ്റെ ആട്ടക്കൽ ഇവിടെ നിന്നൊക്കാണ്, പ്രർത്ഥമിച്ച കൊണ്ടിരിക്കുന്നുകിൽ; അനേകൾ പ്രാർത്ഥമിക്കുന്നതായി കാണുന്നു,

അത് കെട്ടിടത്തിൽ മുഴുവൻ ആയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അതിനെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് പറയാനാകില്ല “പറയും, ഖുജർ ഗ്രൂപ്പ്‌ഹാം...” ഇല്ല, സർ. എനിക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾക്ക് ഒരു സപ്ലിം കാണാൻ കഴിയാത്തതു പോലെ തന്നെ, എനിക്കത് പറയാൻ കഴിയില്ല. കാണാനോ? നിങ്ങൾക്ക് സപ്ലിം കാണാം. എന്നെന്നുകളിച്ചുള്ള ഒരു സപ്ലിം ദൈവത്തിനു നിങ്ങൾക്ക് തരാൻ കഴിയും, നിങ്ങൾ അതു വിശ്വസിക്കുന്നു, എന്നാൽ അത് നിങ്ങൾക്ക് സ്വയമായി ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. അതായത്, “ഖുജർ ഗ്രൂപ്പ്‌ഹാം, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തൊൻ ഒരു സപ്ലിം കാണാൻ പോകുകയാണ്,” എന്ന നിങ്ങൾക്ക് പറയാൻ കഴിയില്ല. ഇല്ല, നിങ്ങൾക്ക് അതിന് കഴിയില്ല. അപ്രകാരം എനിക്ക് ഒരു ദർശനം കാണാനും കഴിയില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ഒരു സപ്ലിം തന്നെത് ആരാധ്യാല്പം ശരി, അവന് തന്നെ അതു ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. അതേ വിധം തന്നെയാണ് ദർശനവും.

¹⁸² ഇവിടെ തന്നെയുള്ള നിരയുടെ ഏറ്റവും ഒട്ടവിലായി ഒരു മരഷ്യൻ, സന്ധിവികവുമായിട്ട്, ഇരിക്കുന്നതു തൊൻ കാണുന്നു. അവൻ തന്റെ മുഴ എദ്യത്തേതാട്ടം തുടെ വിശ്വസിക്കുമെക്കിൽ, ദൈവം അവൻ്റെ സന്ധിവികത്തിൽ നിന്നും സ്വഭവമാകും. അവൻ അതു ചെയ്യുമെന്നു താങ്കൾ വിശ്വസിക്കുന്നോണോ, സർ? ഇവിടെയായി ഇരിക്കുന്ന, മെള്ളിക്കൻ കാരനാണ്, നിരയുടെ ഏറ്റവും അവസാനമായിരിക്കുന്ന, നിങ്ങൾ അതു വിശ്വസിക്കുമോ? ശരി, സർ.

¹⁸³ താങ്കളുടെ തൊട്ടട്ടതായിട്ട് ഇരിക്കുന്ന മഹിളയ്ക്കും, തുടെ, സന്ധിവികമാണ്. ദൈവം നിങ്ങളെ സ്വഭവമാകുമെന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നോ മഹിളേ? (ഈതും അതിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പ്രത്യാഘാതമാണോ? ജനങ്ങൾ ഇതു കേൾക്കാനിടയില്ലോ എന്നു തൊൻ ഭയപൂട്ടുന്നു.) നിങ്ങൾ ചെയ്യുമോ? ശരി, സർ.

¹⁸⁴ അവളുടെ തൊട്ടട്ടതായി ഇരിക്കുന്ന മെള്ളിക്കൻ സ്ത്രീയക്കിൾച്ച് എന്നാണ്? അവൻ ഒരു വയറിന്റെ വിഷയത്താൽ വിഷമിക്കുന്നു. ദൈവം നിങ്ങളുടെ വയറിനെ സുവാക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നോ മഹിളേ?

¹⁸⁵ അവൻക്ക് അത് കിട്ടി. ആ പ്രകാശം അവിടേയ്ക്ക് ഇരഞ്ഞുന്നതു തൊൻ കണ്ണു, അതിന്റെ അർത്ഥം അതു സംഭവിച്ചുന്നാണ്. അതെ, അത് തന്നെ അത്. അത് അവളെ പ്രഹരിച്ചു. അത് അവിടെയിരുന്ന്, അവിടെ അതിനു ചുറ്റുമായി ചുറ്റിക്കരഞ്ഞിയിരുന്നു...[ബേപ്പിൽ സ്ഥലം ശുന്നുമായിരിക്കുന്ന—Ed.] ...അത് അതു ചെയ്യുന്നു. കാണാനോ? അവന് വിശ്വാസം മൂലം അവന് അനേക കാര്യങ്ങളെ ചെയ്യാനായില്ല.”

¹⁸⁶ ഇവിടെ, ഇവിടെ ഒരു മഹിള ഇതനു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അവൾ ദയനിരിക്കുകയാണ്. അവളായിരിക്കുന്നു. അവൾ ഒരു അപകടകരമായ അവസ്ഥയിലായി, വളരെ മോശമായിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് നിങ്ങളെ അറിയില്ല, എന്നാൽ ദൈവം നിങ്ങളെ അറിയുന്നു. ഈ ക്യാൻസരോ മദ്രനായാലും ശരി, ദൈവത്തിന് എന്നോടു പറയാൻ കഴിയുമെന്ന നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നോ? നേരെ എന്ന നോക്കു. ഇവിടെ അനേകർ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ നോക്കു, അത് എന്തിന്റെവേണിയാണ് താൻ പറയുന്നത്. തങ്ങളെ നോക്കു. ഈപോൾ, അതെ, നിങ്ങൾ ഇവിടെ നിന്നുമല്ല, നിങ്ങളുടെ വീട് ഇവിടെയല്ല. നിങ്ങൾ കാലിഫോർണിയായിലെ, പോർട്ട്കൾവില്ലോ എന്ന സ്ഥലത്തു നിന്നുമാണ്. അത് ശരിയാണ്. നിങ്ങൾ ആരാബാനു ദൈവത്തിന് എന്നോടു പറയാൻ കഴിയുമെന്ന നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നോ? അവൻ അറിയുന്നു. നിങ്ങളുടെ പേര് ശ്രീമതി. വിൻതാം എന്നാണ്. അത് ശരിയാണ്. ഈപോൾ വിശ്വസിക്കുക, ക്യാൻസർ നിങ്ങളെ വിചുപോകം. നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ! അതു മാത്രമാണ് നിങ്ങളോടു ചെയ്യാനായി ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ!

¹⁸⁷ നിങ്ങളുടെ മുഴു എദ്യത്തോടും തുടെ നിങ്ങൾ അതു വിശ്വസിക്കുന്നില്ലോ? ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നവരിൽപ്പെട്ട ചിലർ, നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസിക്കാനാകന്നില്ലോ? മുക്കു വനിക്കുണ്ട് നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നു. അവൻ നിങ്ങളെ മരണത്തിൽ നിന്നും ജീവനിലേയ്ക്ക്, രോഗങ്ങളിൽ നിന്നും സഹഖ്യത്തിലേയ്ക്ക് വിളിക്കുന്നു.

¹⁸⁸ ഇവിടെ നേരെ പിന്നിൽ ഒരു മരംഷ്യൻ, തന്റെ തല കമ്പിട്ട്, പ്രാർത്ഥിച്ച കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവൻ ശരിയ്ക്കും. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് അവനായിട്ടല്ല, അവൻ മറ്റാർക്കോ വേണിയാണ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. അതൊരു—ഒരു പെൻകുട്ടിയുംബാണ്. അത് അവൻ മകളാണ്. നിങ്ങൾ അതു വിശ്വസിക്കുന്നോ സർ? നിങ്ങളുടെ കാലുകളിൽ നിങ്ങൾക്ക് കഴിപ്പുമുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ മുട്ടകളിലും തുച്ഛപ്പുമുണ്ട്. അത് ശരിയാണ്. കരയേണ്ട ഒര് ആവശ്യവുമില്ല, അത് നിങ്ങളുടെ അടയ്ക്കളുവൻ അവൻ തന്നെ. നിങ്ങളുടെ മകൾ ഒരു ആളുപറ്റിയിലാണ്, അത് അവളുമോ? ക്ഷയരോഗമാണ്. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നോ? മുക്കു വനിക്കുണ്ട്, അവളെ വിളിക്കുന്നു. അവളുടെ പിതാവായി, നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കമോ? നിങ്ങൾ ചെയ്യുമോ? ഇന്ന രാത്രിയിൽ അവൻ അവശ്യമാണും, നിങ്ങളെയും, സന്ദർശിക്കാൻ ഇടയാകട്ടു. അത് അവസ്ഥാനിക്കാനിടവരട്ടു.

¹⁸⁹ ഇവിടെ ഒരു തവിട്ടു നിറത്തോടു കൂടിയ മുഖമുള്ള അവൾക്കട്ടിയിരിക്കുന്നു. അവൻ ഒരു ചർമ്മരോഗത്താലും, ആസൃത്യാലും പീഡിതനാണ്, ഒരു ചെറിയ മെള്ളിക്കൊരൻ പയ്യൻ, അവിടെ ഇരിക്കുന്ന മെള്ളിക്കുൻ കട്ടിയാണ്. അവൻ ഇവിടെ നിന്നുമല്ല. അവൻ സാൻ ജോസിൽ നിന്നുമാകുന്നു. നീ അതു വിശ്വസിക്കുന്നോ മകനേ? മറ്റൊരു കാര്യം, നിന്റെ അപ്പും തുടർന്നുവുമാണ്. അയാൾ ഒരു മിനിസ്റ്ററാണ്. അത് ശരിയാണ്. നിന്റെ പേര് എന്താണെന്ന് ദൈവത്തിന് എന്നോട് പറയാൻ കഴിയുമെന്നു നീ വിശ്വസിക്കുന്നോ? അത് നിങ്ങളെ വളരെ ആഴത്തിൽ വിശ്വസിക്കാൻ സഹായിക്കുമോ? നിന്റെ പേര് ആദ്യം എന്നാണ്. ഉം-ഇം. ദൈവം നിനെ സഹായിക്കും.

¹⁹⁰ മുത്തു വന്നിട്ടുണ്ട് അവൻ നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നു. ഓ, പാപിയേ, ഓ, രോഗികളായവരെ, വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിലായി, മുത്തു ജനങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നത് കാണാൻ കഴിയുന്നില്ലോ? തന്റെ വിശ്വാസികളായ മകളെ ആരോഗ്യത്തിലേയ്ക്ക് വിളിക്കാൻ അവൻ വന്നിരിക്കുന്നു. എല്ലാ പാപിയേയും മാനസാന്തരത്തിലേയ്ക്ക് വിളിക്കാൻ അവൻ വന്നിരിക്കുന്നു. പിമാറ്റക്കാരാ, സഭാംഗമേ, മുത്തു വന്നിട്ടുണ്ട് നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നു.

¹⁹¹ നിങ്ങൾ അതു വിശ്വസിക്കുന്നോ? ഇപ്പോൾ തന്നെ അത് നിങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനായിട്ടുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നോ? നിങ്ങൾ അതു ചെയ്യുന്നകിൽ, നിങ്ങളുടെ കൈ ഉയർത്തിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട്, പറയു, “അത് എന്റെ ആവശ്യത്തിനായിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.” എങ്കിൽ നിങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു അതിനെ സ്വീകരിക്കു. മുത്തു വന്നിട്ടുണ്ട് നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ആരാധ്യാലും ശരി, നിങ്ങളുടെ ആവശ്യം എന്തായാലും ശരി, മുത്തു വന്നിട്ടുണ്ട്, നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നു. അവൻ ഇന്നലെയും, ഇന്നും, എന്നെന്നേയ്ക്കും മാറ്റപ്പെടാത്തവനാണ്.

¹⁹² ആ മഹിള പട്ടണത്തിലേയ്ക്ക് പോയി പറഞ്ഞു, “വഞ്ഞ, തെറ്റ് എന്തായിരുന്നു എന്ന് എന്നോട് പറഞ്ഞതവനെ വന്ന കാരണം.” നിങ്ങൾ തന്നെ വന്നത് കാണാവിൻ, മുത്തു വന്നിട്ടുണ്ട്, അവൻ നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നു.

¹⁹³ നിങ്ങളുടെ കൈകൾ ഉയർത്തി അവെന്ന സ്ഥാതിച്ചുകൊണ്ട് പറയു, “കർത്താവായ യേശുവേ, ഞാൻ ഒരു പാപിയാണ്; എന്നോട് ക്ഷമിക്കേണമെ. ഞാൻ ഒരു പിമാറ്റക്കാരനാണ്; എന്ന തിരികെ എടുക്കേണമെ, കർത്താവെ. എന്നിക്ക് പരിഞ്ഞാമാവ് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു; എന്ന നിരക്കേണമെ. ഞാൻ രോഗിയാകുന്നു;

എന്ന സ്വാധീനക്കേണമെ. ഞാൻ മുടത്തനാണ്; എന്ന നേരയാക്കേണമെ.” മുതൽ വനിക്കും, നിന്നെന വിളിക്കും, ഇപ്പോൾ തന്ന നിങ്ങളുടെ കൈകളെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് അവനെ സൃതിക്കും. ആമേണ.

¹⁹⁴ (ഇവിടെ എനിക്ക് ഒരു ചെറിയ രാഗം തയ്യമോ, “ഞാൻ അവനെ സൃതിക്കും, ഞാൻ അവനെ സൃതിക്കും.” നിങ്ങൾക്കിയാമോ? ഞാൻ അവനെ സൃതിക്കും. അതു നിങ്ങൾക്കിയാമോ, നിങ്ങൾക്കിയില്ലോ?)

നിങ്ങൾ അതു വിശ്വസിക്കുന്നോ?

ഞാൻ അവനെ സൃതിക്കും, ഞാൻ അവനെ സൃതിക്കും,
ഓ, പാപികൾക്കായി അരക്കപ്പെട്ട കംഞ്ഞാടിനെ
സൃതിപ്പിൻ;
സകലതം, അവൻ മഹത്യം കൊടുക്കാട്ട,
കാരണം അവൻ്റെ രക്തം സകല പാപകരിയെയും
കഴകിയകൃ.

¹⁹⁵ നിങ്ങൾ അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നോ? ഇപ്പോൾ അവൻ
ഇവിടെ ആയിരിക്കുന്നോൾ അവനായി പാട്ട് പാടാൻ
നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലോ? ഈ കെട്ടിടത്തിൽ മുഴവനമായി
നിങ്ങളെക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ആത്മാവാണ് അവൻ. അവൻ നിങ്ങളുടെ
പ്രദയങ്ങളെ അറിയുന്നു, നിങ്ങളെപ്പറ്റി മുഴവനം അറിയുന്നു. വരു,
നമ്മുടെ മുഴ-പ്രദയത്തോടും കൂടെ അവനായി പാടാം.

ഞാൻ അവനെ സൃതിക്കും, (അതു ചെയ്യുന്നോൾ
നിങ്ങളുടെ കൈകളെ ഉയർത്തിയാലും) ഞാൻ...
(ഇപ്പോൾ ഞാൻ അവനെ സൃതിക്കുന്നു)... അവനെ
സൃതിക്കും,
ഓ, പാപികൾക്കായി കൊല്ലപ്പെട്ട കംഞ്ഞാടിനെ
സൃതിപ്പിൻ;
സകലതം, അവൻ മഹത്യം കൊടുക്കാട്ട,
കാരണം അവൻ്റെ രക്തം സകല പാപകരിയെയും
കഴകിയകൃ.

¹⁹⁶ ഓ, മഹിളെ, വീൽച്ചുയറിലിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ, ഒരല്ലം കൂടെ
ഇപ്പോൾ തന്നെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കമെക്കിൽ... “ഞാൻ...”
നമ്മക്ക് ഒരിക്കൽക്കൂടെ ശ്രമിക്കാം. ഞാൻ എത്തിനായോ
കാത്തിരിക്കുകയാണ്.

ഞാൻ അവനെ സ്ത്രിക്കും, ഞാൻ അവനെ സ്ത്രിക്കും,
ഓ, പാപികൾക്കായി കൊല്ലപ്പേട്ട ക്ഷതിയാടിനെ
സ്ത്രിപ്പിൻ;
സകലതും, അവന് മഹത്യം കൊടുക്കുട്ട,
കാരണം അവൻറെ രക്തം സകല പാപക്കരയെയും
കഴകിയകൃതി.

¹⁹⁷ ഇപ്പോൾ നാം വീണ്ടും അത് പാട്ടേബാൾ, ചുറ്റിനും
തിരിഞ്ഞത്, ആരക്കടയെക്കിലും, കൈ പിടിച്ചു കല്പകക, അത്
പാടിക്കാണിരിക്കേബാൾ, പാട്ട്, “ഞാൻ അവനെ സ്ത്രിക്കും.”
തുടർന്നോള്ള, ഇപ്പോൾ എല്ലാവത്തും ചേർന്ന്.

ഞാൻ അവനെ സ്ത്രിക്കും, ഞാൻ അവനെ സ്ത്രിക്കും,
ഓ, പാപികൾക്കായി കൊല്ലപ്പേട്ട ക്ഷതിയാടിനെ
സ്ത്രിപ്പിൻ;
സകലതും, അവന് മഹത്യം കൊടുക്കുട്ട,
കാരണം അവൻറെ രക്തം സകല പാപക്കരയെയും
കഴകിയകൃതി.

¹⁹⁸ ഓ, പാപിയായ, സൂഹ്രതയെ, ഇപ്പോൾ ഇവിടേയ്ക്ക് നിങ്ങൾ നടന്ന
വരില്ലോ? സകലതും കടന്ന വന്ന്, അവന് മഹത്യം കൊടുക്കും. അവനെ
രക്ഷകനായി ഏറ്റുപറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏവത്തും. അവൻറെ
സന്നിധിയിൽ, വിശ്രദിഷ്ടാർ ആത്മാവിൽ അവനെ ആരാധിച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കേബാൾ, നിങ്ങൾ ഇവിടേയ്ക്ക് വന്ന നിൽക്കില്ലോ? പരിയു,
“ഇന്ന രാത്രിയിൽ ഞാൻ സാക്ഷികരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.
ഞാൻ അവനെ സ്ത്രിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഞാൻ കടന്ന വരാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഞാൻ അവനെക്കുറിച്ച് ലജ്ജിക്കുന്നില്ല. അവൻറെ
ആത്മാവിൻ്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഉള്ളിപ്പോൾ തന്നെ, ഇവിടെ വെച്ചു
തന്നെ, ഞാൻ അവനെ എന്നെന്നു രക്ഷകനായി സ്വീകരിക്കുന്ന എന്നു
ലോകത്തോടു പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.” ഞങ്ങൾ അതു പാട്ടേബാൾ
കടന്ന വരിക.

ഞാൻ അവനെ സ്ത്രിക്കും, (നിങ്ങൾ കടന്ന വരില്ലോ?)
ഞാൻ അവനെ സ്ത്രിക്കും,
ഓ, പാപികൾക്കായി കൊല്ലപ്പേട്ട ക്ഷതിയാടിനെ
സ്ത്രിപ്പിൻ;
സകലതും, അവന് മഹത്യം കൊടുക്കുട്ട,
കാരണം അവൻറെ രക്തം സകല പാപക്കരയെയും
കഴകിയകൃതി.

¹⁹⁹ ഓ, അതാണ്, മഹിള, നേരെ കടന്ന വയ്ക്കുന്നത്? അനുഭവിക്കുന്ന സന്നിധിയിൽ, ഇനി ആരാണ് വരാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്? നേരെ ഇവിടെയ്ക്ക് കടന്ന വന്ന്, ഇവിടെത്തന്നെന്ന നിൽക്കു സഹോദരി.

²⁰⁰ ഇപ്പോൾ തന്നെ, മറ്റായ വ്യക്തിയും തുടർന്നുവെന്നെന്നു സ്വന്ത് രക്ഷകനായി സീക്രിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുകും, അതിൽ ലജ്ജിക്കയ്ക്കുന്നത്. “നിങ്ങൾ മനസ്യത്തെ മുന്നിൽ എന്നുക്കുറിച്ച് ലജ്ജിച്ചാൽ, ഞാൻ എൻ്റെ പിതാവിലെയും ദുതനായതെ മുന്നിൽ വെച്ച് നിങ്ങളെല്ലക്കുറിച്ചും ലജ്ജിക്കാനും, അവൻ ഇവിടെ ഉള്ളപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവനെ നിങ്ങളുടെ രക്ഷകനായി സീക്രിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുകും! നിങ്ങൾ അവനെ കണ്ണേക്കാം. അത് അതുമുയേറെ തുത്യമായിട്ട്, സ്വയം വചനം തന്നെ പ്രകടമായി വന്നിരിക്കുന്നു. വിശ്വലുമാർ ഇപ്പോൾ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ, ഇപ്പോൾ തന്നെ കടന്ന വയ്ക്കുന്നതും അവനെ കടന്ന വരില്ലോ?

²⁰¹ ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുട്ട, സർ. ഇതാ ഒരു പ്രായം ചെന്ന മഹിള കടന്നവയ്ക്കു, വളരെ നന്നെ വയസ്സു ചെന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കടന്ന വരില്ലോ?

ഞാൻ... (ഇപ്പോൾ അതു പാട്ട്)...ഞാൻ സ്ത്രീക്കും...

²⁰² ചെറുപ്പക്കാരായ സാമാന്യജനങ്ങളെല്ല, അത് ശരിയാണ്, പൂർണ്ണമായി കടന്ന വയ്ക്കുന്നതും സ്ത്രീപ്പുകാണ്ഡയിരിക്കും. ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുട്ട മഹിള, ആ വിധമാണ് അത് ചെയ്യേണ്ടത്. കൊച്ചു കുട്ടികളേ, ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുട്ട.

...പാപികൾക്കായി കൊല്ലപ്പെട്ട്;
സകലതം, അവൻ മഹത്യം കൊടുക്കുട്ട,
കാരണം അവൻ രക്തം സകല പാപകരിയയും
കഴുകിയകൃതി.

²⁰³ ഇപ്പോൾ ഈ ജനങ്ങളുടെ അടുക്കലേയ്ക്ക് ധർമ്മോപദേശികൾ കടന്ന പോകുന്നതിനു മുമ്പായി, ഇനിയും ആരെകില്ലും തുടർന്നുവെന്നുണ്ടോ? പിണ്ടാറുക്കാരാ, നിങ്ങൾ കടന്ന വരില്ലോ? പറയു, “ഞാൻ എൻ്റെ ജീവിതം മുലം ലജ്ജിക്കുന്നു.” ഇവിടെയാണ് അവൻ. നിങ്ങൾ എന്നു ദൈവത്തിന്റെ ഭാസനെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നോ? നിങ്ങളുടെ കൈ ഉയർത്തിയാലും. യേളുക്കിസു നഞ്ഞു മഖ്യ ഇല്ലാനു നമ്മക്ക് എങ്ങനെ പറയാനാക്കും? നിങ്ങൾ കടന്ന വരില്ലോ?

അവൻ മഹതം കൊടുപ്പിൻ... (നിങ്ങൾ കടന്ന വന്ന്,
അവൻ മഹതം കൊടുക്കില്ലോ?)...ജനങ്ങളെ,
കാരണം അവൻറീ രക്തം കഴുകിയകൃ...
.

²⁰⁴ മാർത്ത, നീ വയനോ അതല്ല നീ മരിയുമായി വീട്ടിൽ തന്ന
ഇരിക്കാൻ പോകനോ? നിങ്ങൾ മുന്നണായിരുന്ന എത്തെക്കിലും ഒരു
വിഭാഗീയ സഭയിലിരുന്ന കൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറയുകയാണ്, “ഓ,
എൻ്റെ സദ അതിനെ ഇംഗ്ലീഷ് വിശ്വസിക്കുന്നത്.” കുഞ്ഞു
പ്രത്യുക്ഷമായികഴിഞ്ഞിട്ടും? നിങ്ങൾ അവിടെ പിന്നിലിരുന്നുകൊണ്ട്
അങ്ങനെ തന്ന പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കനോ? അതല്ല നിങ്ങൾ
പുറത്തുള്ള വരാൻ പോകനോ? “കൊള്ളാം, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
പറഞ്ഞു തരാം, ഞാൻ...” ഇല്ല. ഇന്ന്, ഇതാണ് ആ മണിഞ്ഞർ,
ധാരീരോസിൻ്റെ മകളുടെ ചുറ്റിനമായി മരണം ചുറ്റിയതുപോലെ,
നിങ്ങളുടെ ചുറ്റിനമാക്കന്നു.

²⁰⁵ ഇപ്പോൾ കടന്നവരു! പിന്നാറുകാരാം, ഇപ്പോൾ വരിക. പാപിയേ,
ഇപ്പോൾ വരിക. ഇതാണ് ആ സമയം. മുത വന്നിട്ടുണ്ട്, നിന്നെ
വിജിക്കുന്നു. അവൻ നിന്നെ വിജിക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾ ചോദിക്കും,
“എനിക്കെങ്ങനെ അറിയാനാകു?” അവൻ എൻ്റെ ശബ്ദത്തെ
ഉപയോഗിക്കുന്നു. രോഗങ്ങളും, പീഡകളും മറ്റും പറയാനായി, അവൻ
എൻ്റെ ശബ്ദം ഉപയോഗിക്കുന്ന എക്കിൽ, പാപത്തിനായും തുടർന്നു
എൻ്റെ ശബ്ദത്തെ ഉപയോഗിക്കും എന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുന്നതുമേം?
പുറത്തു വരു! ഇപ്പോൾ വരിക, നിങ്ങൾക്ക് എപ്പോഴെങ്കിലും
ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ വെച്ച് ഇപ്പോഴാതേതതാകാം അവസാന അവസരം.

²⁰⁶ ഒരിക്കൽക്കൂടി, കൂടുകാരെ, ഇവിടെ വളരെയെപ്പോൾ ഇനിയും
പുറത്തു വരാൻണ്ട്. ഞാൻ നിങ്ങളെ, ഇങ്ങനെ വിജിച്ചുകൊണ്ട്,
വിഷമതിലാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അത് ശരിയല്ല. ഒരുപക്ഷേ
ചിലപ്പോൾ ... അന്നത്തെ പരിശമാർ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന എന്നാണ്
വിചാരിച്ചിരുന്നത്, എന്നാൽ അവർ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതേ
കാര്യം തന്ന നിങ്ങളും ചിന്തിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കടന്ന വരു.

²⁰⁷ തീർച്ചയാണു! ചെയ്യുതത്, അതിൽ ഒരു ഒള്ളതീർപ്പും ചെയ്യുതത്.
നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഒരല്ലോ സംശയമുണ്ടെങ്കിലോ, ഒരു സാദൃശ്യത്തും
കൊടുക്കാതെ. ഇപ്പോൾ തന്ന കടന്ന വരിക. നീങ്ങവ
ആനന്ദിക്കുന്നോ, പരിശുഭ്യാത്മാവ് ഇവിടെ ആയിരിക്കുന്നോ,
ഇപ്പോഴാണ് ആ സമയം. മുത വന്നിട്ടുണ്ട്. ആ ചെറിയ സംശയം,
അത് എന്നാണ് അവൻ നിങ്ങളോട് പറയാൻ ശുമിക്കുന്നത്, “നീ
സംശയിക്കുന്നു.” അതിനെ വിട്ടുകളയുക, ഇപ്പോൾ തന്ന കടന്ന

വരിക. മുത്ര വന്നിട്ടാണ്, നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നു. അത് ശരിയാണ്, കടന്ന വന്നകൊണ്ടയിരിൽ്ലെ, തുടർന്നം കടന്ന വന്നകൊണ്ടയിരിൽ്ലെ.

ഞാൻ അവനെ സ്ത്രിക്കും, ഞാൻ അവനെ സ്ത്രിക്കും,
(അവനെ സ്ത്രിക്കാനായി നിങ്ങളും കടന്ന വർല്ലോ?),
പാപികൾക്കായി കൊല്ലപ്പെട്ട ക്ഷമതാടിനെ
സ്ത്രിപ്പിൻ;
സകലതം, അവന് മഹത്യം കൊടുക്കിട്ടു,
കാരണം അവൻ്റെ രക്തം സകല പാപക്കരിയെയും
കഴക്കിയെക്കുറിച്ചു.

²⁰⁸ അവനെ അവകാശപ്പെടാനായി, ഇപ്പോൾ പാപികൾ കടന്നവനു കൊണ്ടിരിക്കുന്നോൻ; നാം ഇപ്പോൾ പാടുനു, ജനങ്ങൾ അവനെ സ്ത്രിക്കിട്ടു. നിങ്ങളുടെ കൈകൾ ഉയർത്തിക്കൊണ്ട്, അവനെ പാടി സ്ത്രിക്കവിൻ, ഇപ്പോൾ, എല്ലാവത്റം ഒരുമിച്ച്.

ഞാൻ അവനെ സ്ത്രിക്കും, ഞാൻ അവനെ സ്ത്രിക്കും,
പാപികൾക്കായി അറുക്കപ്പെട്ട ക്ഷമതാടിനെ
സ്ത്രിപ്പിൻ!

²⁰⁹ അവന് മഹത്യം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിപ്പിൻ! ഇവിടെ ആറ്റിനമായി നിൽക്കുന്നവർ, പ്രാർത്ഥിക്കും, നിങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കാനായി അവനോടു പറയു. അതാണ് അവൻ ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്. നിങ്ങളെ വിളിക്കാനായി മുത്ര വന്നിട്ടാണ്. ദേവം നിങ്ങളെ അന്തരുഹിക്കിട്ടു.

അനന്തരം യേശു വന്ന വിളിച്ച MAL64-0213
(Then Jesus Came And Called)

മുൻ വില്യു മാർത്തിൻ ബ്രാഹ്മണാം, അമേരിക്കയിലെ, കാലിഫോർണിയായിലെ, ഭലാറൈയിലെ
എലിയോറ്റ് ഓഫീസിൽ യെന്റീസ് പബ്ലിക് സെക്യൂരിറ്റിസ്ട് എന്നുവെന്ന് പറയുന്നു. 1964-മാണ്ട് ഫെബ്രുവരി 13 വ്യാഴാളും ഒപ്പുകൂടി ദേഖിക്കുന്ന ഒരു പൊതു പ്രഭാഷണ കേന്ദ്രമാണ് ഇത്. ആദും ടെപ്പിന് റിക്കാർഡ് ചെഫ്റിയേറ്റീസ് എന്നും, ഒരംഗംപോലും
വിദ്യുത്താന്തരം ഉണ്ടാക്കിയ പ്രിൻ്റ് ചെയ്തു. ഇതു മലയാളം പരിശാഷ Voice Of God Recordings നിന്നും
പ്രിൻ്റ് ചെയ്തു വിതരണം ചെയ്യുന്നു.

MALAYALAM

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, INDIA OFFICE
19 (NEW NO: 28) SHENOY ROAD, NUNGAMBakkAM
CHENNAI 600 034, INDIA
india@vgroffice.org

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org